

ବାଲି

ବିଦେଶରେ ହିନ୍ଦୁ ସଂସ୍କୃତି

୩

ପୁସ୍ତକ ପ୍ରସଙ୍ଗ

ଭାରତ ବାହାରେ ଏମିତି ଅନେକ
ଦେଶ ରହିଛି ଯେଉଁଠି ଭାରତୀୟ
ସଂସ୍କୃତି ଦେଖିବାକୁ ମିଳେ। ତେବେ
ଇଣ୍ଡୋନେସିଆର ବାଲି ଦ୍ଵୀପରେ
ଭାରତ ସହ ଓଡ଼ିଶାର ମଧ୍ୟ ରହିଛି
ଅନେକ ସମ୍ପର୍କ...

୧୩

ସହରଠୁ ଦୂର

୮/୯

ସିନେମା

ହି
ର
ଦ
ନ

ମସଲା: ସ୍ବାଦ

ବଦାଏ, ରୋଗ କମାଏ

ମସଲା କେବଳ ଖାଦ୍ୟର ସ୍ବାଦକୁ ବଦାଇନଥାଏ । ଏହା ଶରୀର ପାଇଁ ଔଷଧର ବି କାମ କରେ...

ଗୁଜୁରାତି/ଅଲେଇଚ- ଏହା ପେଟ କ୍ଳମରୁ ଆରାମ ଦେଇଥାଏ । ଏହାକୁ ଖାଇଲେ ପାଟି ଦୁର୍ଗନ୍ଧ ମଧ୍ୟ ଦୂର ହୋଇଥାଏ । ଗୁଜୁରାତିରେ ମ୍ୟାଗ୍ନେସିୟମ୍ ଓ ଜିଙ୍କ ପରି ଖଣିଜ ଲବଣ ରହିଛି ।

ଗୋଲମରିଚ- ଗୋଲମରିଚ ଆମର ପାଚନକ୍ରିୟାକୁ ଗତିଶୀଳ କରାଇଥାଏ ଏବଂ ରକ୍ତସଂଚାଳନ ପ୍ରକ୍ରିୟାକୁ ତୀବ୍ର କରିବା ସହିତ ରକ୍ତସାହିତ୍ୟ ନଳୀକୁ ସୁସ୍ଥ ରଖିଥାଏ ।

ଡାଳଚିନି- ଡାଳଚିନିର ବ୍ୟବହାର ବହୁ ପ୍ରକାରରେ କରାଯାଇଥାଏ । କାରଣ ଏହା ସ୍ବାଦରେ ମିଠା ହୋଇଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଏଥିରେ କମ୍ କ୍ୟାଲୋରି ଥାଏ ଏବଂ ସୁଗାର ଫ୍ରି ହୋଇଥାଏ । ଏହାକୁ କଫି, ଚା ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ତରକାରି ଇତ୍ୟାଦିରେ ମିଶାଇ ଖିଆଯାଇଥାଏ । ଗବେଷଣାରୁ ଜଣାପଡିଛି ଯେ, ଡାଳଚିନି ମେଦ ବହୁଳତା ଦୂର କରିବାରେ ସାହାଯ୍ୟ କରିଥାଏ । ଶରୀରରେ ନଷ୍ଟ ହୋଇଯାଇଥିବା ସେଲୁଲୋଜ୍ କୁ ବି ନୂଆ ଭାବେ ତିଆରି କରିଥାଏ । ଏହା ଶରୀରରେ ବ୍ୟାକ୍ଟେରିଆକୁ ମାରିବା ସହିତ ରୋଗ ପ୍ରତିରୋଧକ ଶକ୍ତି ବୃଦ୍ଧି କରିଥାଏ ।

ଜୀରା- ଜୀରା ଏପରି ଏକ ମସଲା ଯାହା ସାରା ଦେଶରେ ରୋଷେଇ ପାଇଁ ମୁଖ୍ୟ ଉପାଦାନ ରୂପେ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଏ । ଏଥିରେ ବହୁ ପରିମାଣରେ ଆଇରନ୍ ରହିଛି । ଆହୁରି ମଧ୍ୟ ଜୀରା ଓଜନ ହ୍ରାସ କରିବାରେ ମୁଖ୍ୟ ଭୂମିକା ନିର୍ବାହ କରିଥାଏ ।

ହଳଦୀ- ହଳଦୀରେ ଅନେକ ଔଷଧୀୟ ଗୁଣ ରହିଛି । ଏଥିରେ ଥିବା ଆଣ୍ଟିଅକ୍ସିଡାଣ୍ଟ ଯୋଗୁ ପେଟ ରୋଗରୁ ଆରାମ ମିଳିଥାଏ । ଗବେଷଣାରୁ ଜଣାପଡିଛି ଯେ, ପ୍ରତିଦିନ ଅଳ୍ପ ପରିମାଣର ହଳଦୀ ଖାଇଲେ ଏହା ଆଲଜାଇମର ରୋଗକୁ ନିବାରଣ କରିଥାଏ ।

ଏ ସପ୍ତାହର ରାଶିଫଳ

ଜ୍ୟୋତିର୍ବିଦ୍ୟା ବିଶାରଦ ପ୍ରସନ୍ନ କୁମାର ମହାପାତ୍ର

ନଭେମ୍ବର ୨୯-ଡିସେମ୍ବର ୫

<p>ମେଷ</p> <p>ସମସ୍ୟା ସମାଧାନ ହେବ, ଆନୁଷ୍ଠାନିକ ସାହାଯ୍ୟ ପାଇବେ, ଆର୍ଥିକ ପରିସ୍ଥିତି ବଦଳିବ, ପାରିବାରିକ ଶାନ୍ତି, ବନ୍ଧୁଙ୍କ ଅବିଶ୍ୱାସନାଶ୍ୱରୀ ଅବଦାନ, କର୍ମ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଦୁଃଖ, ଯାତ୍ରାରେ ହଇଜାଣ, ବ୍ୟବସାୟରେ ଲାଭ ।</p>	<p>ବୃଷ</p> <p>ରୋଗପୀଡ଼ା ହ୍ରାସ, ଖର୍ଚ୍ଚଭାର ବୃଦ୍ଧି, ଆନୁଷ୍ଠାନିକ କାର୍ଯ୍ୟ ବ୍ୟସ୍ତତା, ଘର କାମରେ ଅବହେଳା, ପରିବହନରେ ଝଗଡ଼ା, ଆମଦାନୀ କାରବାର ବଢିବ, ନିର୍ମାଣ ପ୍ରଶଂସା ହେବ, ଶୁଭଖବର ପ୍ରାପ୍ତି ।</p>	<p>ମିଥୁନ</p> <p>ନୂତନ କାର୍ଯ୍ୟାରମ୍ଭ, ବ୍ୟବସାୟିକ ସଫଳତା, ନୂଆ ସମ୍ପର୍କ କୂଳନାତି ଦ୍ୱାରା କାର୍ଯ୍ୟସିଦ୍ଧି, ପ୍ରିୟଜନ ବିଚ୍ଛେଦ, ପରୋକ୍ଷ ଶତ୍ରୁତା, ଯାନ୍ତ୍ରିକ ଜିନିଷକୁ ନିର୍ମାଣ ଅସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରହିଯିବ ।</p>	<p>କର୍କଟ</p> <p>ଦୁଃସାହସିକ କର୍ମ କରିବେ, ବିଳମ୍ବରେ ସଫଳତା ପାଇବେ, ସମ୍ପର୍କୀୟ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ସମାଲୋଚନା, ସନ୍ତାନଙ୍କ ବିଶୁଦ୍ଧିକା, ବାଲ୍ୟବନ୍ଧୁଙ୍କ ଆଗମନ, ସାଂସ୍କୃତିକ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମରେ ଯୋଗ, ସାହିତ୍ୟକୃତିତ୍ୱ ସମ୍ମାନ ।</p>	<p>ସିଂହ</p> <p>ରୋକଠୋକ୍ କଥାକୁ କଳହ, ନିଷ୍ଠିର ନେତାରେ ସ୍ୱପ୍ନ, ବୁଝାମଣାରେ ଅଗ୍ରଗତି, ସମସ୍ୟାର ପରିସମାପ୍ତି । ମାଙ୍ଗଳିକ କାମର ପ୍ରସୂତି, ପ୍ରଶାସନିକ ତତ୍ପରତା, ହୋଟେଲ ଶିଳ୍ପରେ ଉନ୍ନତି ।</p>	<p>କନ୍ୟା</p> <p>ନୂତନ ପ୍ରକଳ୍ପାରମ୍ଭ, ବିଳମ୍ବରେ କାର୍ଯ୍ୟସିଦ୍ଧି, ସହଯୋଗୀଙ୍କ ଶତ୍ରୁତା, କରଜ କରିବେ, ଭ୍ରାତୃ ସମ୍ପର୍କରେ ଉନ୍ନତି, ପରିବାରରେ ସହମତି, ଆରୋଗ୍ୟ ଲାଭ, ଯାତ୍ରା ସ୍ଥଗିତ ରହିବ ।</p>
<p>ତୁଳା</p> <p>ଅସାବଧାନତାକୁ ଦୂରୀକରଣ, ନିରୁଦ୍ଧିଷ୍ଟଙ୍କ ଖବର ପ୍ରାପ୍ତି, ସମ୍ବନ୍ଧରେ ସମ୍ମାନହାନି, କଟେରି ମାମଲାରେ ବାଜଦା, ଯାନ ବାହନରେ ତ୍ରୁଟି, ଆନୁଷ୍ଠାନିକ କାମରେ ସ୍ୱପ୍ନ, ମନୋରଞ୍ଜନ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ।</p>	<p>ବିଛା</p> <p>ହିତେଷା ବନ୍ଧୁଙ୍କ ପରାମର୍ଶ, କର୍ମ ସାଧନରେ ନିରୁଦ୍ଧାହତା, ଛୋଟକଥାକୁ ଝଗଡ଼ା, ରଣ ପରିଶୋଧର ଚିନ୍ତା, ବନ୍ଧୁଙ୍କ ପ୍ରତି ସନ୍ଦେହ ହେବେ, ପ୍ରକାଶନରେ ବିଳମ୍ବ, ଦୂରଯାତ୍ରାରେ ସମସ୍ୟା, ବାମା କମ୍ପାନୀରୁ ଅର୍ଥଲାଭ ।</p>	<p>ଧନୁ</p> <p>ପ୍ରତିବାଦକୁ କଳହ, ସାଂଗଠନିକ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଯୋଗଦାନ, ଲୋକସମ୍ପର୍କ ବୃଦ୍ଧି, ଅଶାନ୍ତି, ଅନ୍ୟମନସ୍କତାକୁ ଧନହାନି, ବ୍ୟବସାୟରେ ପ୍ରତିଦ୍ୱନ୍ଦ୍ୱିତା । ପ୍ରତିଯୋଗିତାରେ ସଫଳତା, ପିଲାଙ୍କ ସାହାଯ୍ୟାନି, ବନ୍ଧୁଙ୍କ ଅଭିଯୋଗ ।</p>	<p>ମକର</p> <p>ଉନ୍ନତ ଚିନ୍ତାକୁ ଆହୁରୁଦ୍ଧି, ଆନୁଷ୍ଠାନିକ ସହଯୋଗ ପ୍ରାପ୍ତି, କର୍ମକ୍ଷେତ୍ରରେ ପ୍ରଶଂସା । ରଚନାତ୍ମକ କାମରେ ପ୍ରୋତ୍ସାହନ, ଅର୍ଥ ସଂକଟରୁ କାର୍ଯ୍ୟ ସ୍ଥଗିତ, ଭୋଜନରେ ଅତୁଟି, ପରିଜନଙ୍କଠାରୁ ଦୂରଭେଦ ।</p>	<p>କୁମ୍ଭ</p> <p>ସାମାୟିକ ସାହାଯ୍ୟାନି, କାମ ଅଟକି ରହିଯିବ । ସମ୍ପର୍କୀୟଙ୍କ ଛର୍ଣ୍ଣା, ଅସୁସ୍ଥଭାବ, ଆଲୋଚନାରେ ବାଦବିବାଦ, ଅଧ୍ୟୟନରେ ନିଷ୍ଠା, ସଂସ୍କରଣ ସୁଯୋଗ, ଶେୟାର ବଜାରକୁ ଲାଭ, ସାମାଜିକକାମରେ ସାମିଲ, ଚୀର୍ତ୍ତୁମଣର ଯୋଜନା ।</p>	<p>ମୀନ</p> <p>ନକାରାତ୍ମକ ଚିନ୍ତାଧାରା, ମାନସିକ ଅସହାୟତା, ଆତ୍ମବିଶ୍ୱାସ କମିବ, ପାଚନକ୍ରିୟାରେ ବ୍ୟତିକ୍ରମ, ଦୂରଦୃଷ୍ଟିକୁ ସୁଫଳ, ଜମାଟକା ପାଇବେ, ନୂତନ ବ୍ୟବସାୟାରମ୍ଭ, କୃଷିକର୍ମରେ ବ୍ୟସ୍ତତା, ପ୍ରତିବନ୍ଧକ ଦୂରହେବ, ସମ୍ପର୍କରେ ସନ୍ଦେହ ।</p>

ଧଳା ଜିରାଫ

ପଟା ପଟା ଦାନ ଥିବା ଜିରାଫ ତ ସମସ୍ତେ ବେଖୁଥିବେ । କିନ୍ତୁ ଧଳା ଜିରାଫ ଯେ ଅଛି ଏକଥା ଅନେକ ସୁଖର ଜାଣି ନଥିବେ । ବିଶ୍ୱର ପ୍ରଥମ ଧଳା ଜିରାଫ ଦକ୍ଷିଣ-ପୂର୍ବ କେନିଆର ଏକ ଜଙ୍ଗଲରେ ଚିହ୍ନଟ କରାଯାଇଛି । ପ୍ରଥମେ ଏ ଜାତିର ଜିରାଫ ପରିବାରର ଦୁଇଟି ସଦସ୍ୟ ଶିକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଶିକାର ହୋଇସାରିଛନ୍ତି । ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ଧଳା ରଙ୍ଗର ଥିଲେ । କ୍ଷୁଦ୍ରତା ନାମକ ଏକ ବିଲକ ରୋଗ ଯୋଗୁ ଏହି ଜିରାଫର ଚର୍ମ ଧଳା ରଙ୍ଗର ହୋଇଛି । ଏହି କାରଣରୁ ସେ ଜିରାଫର ରକ୍ତରେ ପିଗ୍ମେଣ୍ଟସ୍ୱେଦ ନାମକ ସେଲ୍ ନାହିଁ ।

ପାଠକୀୟ

ଏଥରର ପ୍ରଚ୍ଛଦ ପ୍ରସଙ୍ଗ 'ତାଳ'ଟି ବେଶ୍ ତଥ୍ୟପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଛି । ଏଥିରେ ତାଳ ଓ ତାଳପତ୍ରର ଉପାଦେୟତା ବିସ୍ତୃତ ଭାବରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି । ସେହିପରି ସୃଜନ ପୃଷ୍ଠା ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଲେଖା ପଢି ଖୁସି ହେଲି । କାର୍ତ୍ତୁନ କର୍ମର ମଧ୍ୟ ମନଛୁଆଁ ହୋଇପାରିଛି ।

-**ନିରଞ୍ଜନ ସାହୁ, ନେତପୁର, ନାଗପୁର, ପୁରୀ**
 ଉଲ୍ଲ ସଂଖ୍ୟାର ପ୍ରଚ୍ଛଦ ପ୍ରସଙ୍ଗ 'ତାଳ' ଏକ ଉପାଦେୟ ବିଷୟ ଥିଲା । ଏଥିରୁ ଅନେକ ନୂଆକଥା ଶିଖିବାକୁ ମିଳିଲା । 'ନେଲପଲିସର ଉପଯୋଗିତା' ପାଠରୁ ଏହାର ବ୍ୟବହାର ସମ୍ପର୍କରେ ବହୁ ଅଜଣା ତଥ୍ୟ ଜାଣି ଖୁସି ଲାଗିଲା ।

-**ତପନ ଦାସ, ରାଉରକେଲା**
 ଇନ୍ଦ୍ରଧନୁ ରଙ୍ଗର ଯୁକ୍ତିପ୍ରତ୍ୟାସର ଫଟୋଗ୍ରାଫିକ ଦେଖିଲା ପରେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ଲାଗିଲା । ସୃଜନ ପୃଷ୍ଠାରେ ସ୍ଥାନିତ 'ଅକ୍ଷର' ନାମକ ଗପଟି ମନକୁ ବେଶ୍ ଛୁଇଁଗଲା । 'ଇ-ମେଲ୍' ଓ 'ଲୁହ' ନାମକ କବିତା ଦୁଇଟି ବି ଖୁବ୍ ହୃଦୟଗ୍ରଣୀ ହୋଇପାରିଥିଲା । ଲାଇଫ୍ ୟାଉଥ୍ ପାଠରୁ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାରର ୟାଉଥ୍ ହେୟାର୍ ପିନ୍ ସମ୍ପର୍କରେ ଜାଣିହେଲା ।

-**ରାଜେଶ ବରାଳ, ଜଟଣୀ, ଖୋର୍ଦ୍ଧା**
 ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ୱ ପୃଷ୍ଠାରୁ ଲୋକ ସଙ୍ଗତରେ ସୁବାସିତ ସୁବାସ ରାମକ ଜୀବନୀ ତଥା ସଫଳତା ବିଷୟରେ ଅନେକ କିଛି ଅଜଣା କଥା ଜାଣିବାକୁ ମିଳିଲା । ସେହିପରି ସିନେମା ପୃଷ୍ଠାରୁ ଅନନ୍ୟାଙ୍କ ଆଶା କ'ଣ ରହିଛି ତା' ସମ୍ପର୍କରେ ଜାଣି ଖୁସି ଲାଗିଲା । ଅନ୍ୟପକ୍ଷେ ବହୁଣ ଧାଡ଼ନ ପକେଟ୍ ମନ ପାଇଁ କିଭଳି ଏକ ଲିଫ୍ଟଲେଟ୍ କମ୍ପାନୀରେ ଡିଷ୍ଟ୍ରିବ୍ୟୁଟର୍ ଭାବେ କାମ କରୁଥିଲେ ତାହା ମଧ୍ୟ ଜାଣିହେଲା ।

-**ଅଶୋକ ମହାନ୍ତି, ବ୍ରହ୍ମପୁର**
 ସାଥୀର ଉତ୍ତରଗୁଡ଼ିକ ବେଶ୍ ମନଛୁଆଁ ହୋଇପାରୁଛି । ସେହିପରି ରାଷ୍ଟ୍ରପତି ପୁରସ୍କାରପ୍ରାପ୍ତ ପ୍ରଧାନଶିକ୍ଷକ ତଥା ସଙ୍ଗୀତ ବିଶାରଦ ମୋତିଲାଲ୍ ଦୋରାଙ୍କ ପ୍ରଥମ ରୋଜଗାର ସମ୍ପର୍କରେ ଅନୁଭୂତି ଏକ ସୁନ୍ଦର ଆଲୋଚ୍ୟ ଥିଲା । ଅଜବ ଅଳଙ୍କାର ପାଠରୁ ଅଧିକ ତିଆରିକର ଅଳଙ୍କାରଗୁଡ଼ିକୁ ବେଶ୍ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ଲାଗିଲା ।

-**ରୋହିତ ପ୍ରଧାନ, ରବିଚନ୍ଦ୍ର ଛକ, ଭୁବନେଶ୍ୱର**

ମତେଲ୍ ମିରର୍ରେ ସୋନମ ବେଶ୍ ସୁନ୍ଦରୀ ଲାଗୁଥିଲେ । ହାଃ ହାଃ ବି ବହୁତ ମଜାଲିଆ ହେଉଛି । ସହରରୁ ଦୂରରେ ଗୋଆର ବିଭିନ୍ନ ବିଦ୍ ସମ୍ପର୍କରେ ଜାଣିହେଲା । ବିଦ୍ୟା ଓ ବ୍ୟାକ୍ସପେଜରେ ସ୍ଥାନିତ ଛୋଟ ଛୋଟ ତଥା ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟକର ପାଠଗୁଡ଼ିକୁ ପଢିବାକୁ ମୋତେ ଖୁବ୍ ଭଲଲାଗେ । ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ହାଲହଲ୍ ପାଠଟି ବି ଅତି ବିସ୍ମୟକର ଥିଲା ।

-**ସୁକାନ୍ତ ମିଶ୍ର, ରାଣାହାଟ, କଟକ**

ବିଶେଷ ଚିଠି

ଧରଣୀର ଛୁଟିଦିନ ବଢିଆ, ଯେତେ ପଢିଲେ ବି ଲାଗଇ ନୁଆ । ପରିପାଟୀ ଚା'ର ରଙ୍ଗ ରଙ୍ଗିଆ ଗପ, ପଦ୍ୟ ଲେଖାଦି ମନଛୁଆଁ । ଛୁଟିଦିନ ଆସେ ରବିବାରିଆ ଆ' ସାଥୀ ଥରେ ପଢିବି ଯାଆ । ଆଶିଷ ଦିଅନ୍ତୁ ଜଗା କାଳିଆ 'ଧରଣୀ' ସବୁରୁ ଆଦର ପାଆ ।

-**ଡ. ଶରତ କୁମାର ଚଢ଼ୌରୀ, ମଙ୍ଗଳପୁର, ପିପିଲି, ପୁରୀ**

ବାଲି

ବିଦେଶରେ ହିନ୍ଦୁ ସଂସ୍କୃତି

ଏବେ ବି ହିନ୍ଦୁଧର୍ମକୁ

ସମ୍ମାନ ଦେବା ସହ ପାଳନ ମଧ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି।

ଏଠାକାର ଲୋକେ ଶାନ୍ତ ଓ ସରଳ ସ୍ୱଭାବର ହୋଇଥାନ୍ତି।

ଦେବତାଙ୍କ ଦ୍ୱାପ: ବାଲିରେ ଅନେକ ମନ୍ଦିର ଦେଖିବାକୁ ମିଳିଥାଏ।

କୁହାଯାଏ, ଏଠାକାର ପ୍ରତି ବର୍ଷ କିମିର ପରିଧି ଭିତରେ ଏତେ ସଂଖ୍ୟାରେ ମନ୍ଦିର ରହିଥାଏ ଯେ ଯାହା ଅନ୍ୟ କେଉଁଠି ଦେଖିବା ସମ୍ଭବ ନୁହେଁ। ତେଣୁ ବାଲିଦ୍ୱୀପକୁ ଅନେକେ ‘ଦେବତାଙ୍କ ଦ୍ୱାପ’ ବୋଲି ବି କହିଥାନ୍ତି। ସ୍ଥାନୀୟ ବାସିନ୍ଦା ଖୁବ୍ ଇଶ୍ୱର ବିଶ୍ୱାସୀ ହୋଇଥାନ୍ତି। ଏଠାକାର ମନ୍ଦିର ମଧ୍ୟକୁ ପ୍ରବେଶ କରିବା ପୂର୍ବରୁ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ନିଜର ଗୋଡ଼କୁ ଘୋଡ଼ାଇ କି ଯିବାର ଏକ ପରମ୍ପରା ଏଠାରେ ରହିଛି। ସେଥିପାଇଁ ଏଠାରେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ମନ୍ଦିର ମଧ୍ୟକୁ ଯିବା ପୂର୍ବରୁ ଲୁଚି ପରି ଏକ ବସ୍ତ୍ର ଦିଆଯାଇଥାଏ। ତାକୁ ପିନ୍ଧିକି ହିଁ ସମସ୍ତେ ମନ୍ଦିର ମଧ୍ୟକୁ ପ୍ରବେଶ କରିଥାନ୍ତି। ତା’ଛଡ଼ା ଏଠାକାର ଅନେକ ମନ୍ଦିରରେ ପବିତ୍ର ଜଳକୁଣ୍ଡ ବି ରହିଛି, ଯେଉଁଠାରେ ଭକ୍ତମାନେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଶୁଦ୍ଧାର ସହ ସ୍ନାନ କରିଥାନ୍ତି। ସେହିପରି ଏଠାରେ କଦଳୀ ପତ୍ରରେ ତିଆରି ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଠୁଙ୍ଗାରେ ଠାକୁରଙ୍କ ପାଖେ ଭୋଗ କରାଯାଇଥାଏ। ଅନ୍ୟପକ୍ଷେ ବାଲିକୁ ମୂର୍ତ୍ତିର ଦ୍ୱାପ ବୋଲି ବି କେହି କେହି କହିଥାନ୍ତି। କାରଣ ଏଠାରେ ଅନେକ ମୂର୍ତ୍ତି ଦେଖିବାକୁ ମିଳିଥାଏ।

ଆଉ ଏହିସବୁ ମୂର୍ତ୍ତିଗୁଡ଼ିକୁ କଳା ଓ ଧଳା ରଙ୍ଗର ଚେକ୍ ପ୍ରିଣ୍ଟ ଥିବା ଲୁଗା ପରି କପଡ଼ା ପିନ୍ଧାଯାଇଥାଏ। ଏହି କଳା ଓ ଧଳାରଙ୍ଗର କପଡ଼ାକୁ ପାପ-ପୁଣ୍ୟ ବା ଗୁଣ-ଅବଗୁଣର ପ୍ରତୀକ ଭାବେ ସ୍ଥାନୀୟ ଲୋକେ ମାନିଥାନ୍ତି। **ବାଲିରେ ହିନ୍ଦୁ ମନ୍ଦିର:** ବାଲିଦ୍ୱୀପରେ ବ୍ରହ୍ମା, ବିଷ୍ଣୁ, ମହେଶ୍ୱର, ଗଣେଶ, ସରସ୍ୱତୀ, କୃଷ୍ଣ ଓ ରାମ ଆଦି ଭଗବାନଙ୍କର ମନ୍ଦିର ଦେଖିବାକୁ ମିଳିଥାଏ। ଆଉ ଏହିସବୁ ମନ୍ଦିରରେ ହିନ୍ଦୁଧର୍ମ ଉପରେ ଆଧାରିତ ଅନେକ ସାଂସ୍କୃତିକ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ବି ପରିବେଷଣ କରାଯାଇଥାଏ। ତା’ଛଡ଼ା ପ୍ରତିଦିନ ଏଠାରେ ରାମାୟଣ, ମହାଭାରତ ପାଠ କରାଯିବାର ଏକ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଦୃଶ୍ୟ ବେଶ୍ ମନୋମୁଗ୍ଧକର ହୋଇଥାଏ। ଖାସ୍ କରି ଏଠାକାର ସମସ୍ତ ନିକଟସ୍ଥ ବିଶାଳ ଚଟାଣ ଉପରେ ତିଆରି ହୋଇଥିବା ତନୁଲୋଚ୍ଚ ମନ୍ଦିର ଏକ ଆକର୍ଷଣୀୟ ହିନ୍ଦୁ ମନ୍ଦିର।

କୁହାଯାଏ ଏହି ମନ୍ଦିରର ଏକ ସ୍ରୋତରେ ଜଳ ପ୍ରବାହିତ ହୋଇଥାଏ। ସମସ୍ତ ନିକଟସ୍ଥ ହୋଇଥିଲେ ବି ଏହି ସ୍ରୋତର ଜଳ ମିଠା ଲାଗିଥାଏ। ଏହି ପବିତ୍ର ଜଳକୁ ସମସ୍ତ ଭକ୍ତ ଖୁବ୍ ଆନନ୍ଦର ସହକାରେ ପାନ କରିଥାନ୍ତି। ଏହାଛଡ଼ା ବାଲିରେ ଆହୁରି ଅନେକ ପ୍ରାଚୀନ ମନ୍ଦିର ବି ରହିଛି, ଯାହା ହିନ୍ଦୁଧର୍ମ ପ୍ରତି ବାଲିବାସୀଙ୍କର ଆତ୍ମାକୁ ସିଧାସଳଖ ଦର୍ଶାଇଥାଏ। **କଳାପ୍ରେମୀ ବାଲିବାସୀ:** ବାଲିବାସିନ୍ଦା ଖୁବ୍ କଳାପ୍ରେମୀ। କଳା ପ୍ରତି ସେମାନଙ୍କର ଆତ୍ମାକୁ ଦେଖିଲେ ଲାଗେ ସତେ ଯେମିତି ଇଶ୍ୱର ସେମାନଙ୍କୁ

କଳାର ବରଦାନ ଦେଇ ପୃଥିବୀରେ ଛାଡ଼ି ଦେଇଛନ୍ତି। ନୃତ୍ୟ, ସଙ୍ଗୀତ, ସ୍ଥାପତ୍ୟ, ଚିତ୍ରକଳା ଆଦିରେ ସ୍ଥାନୀୟ ଲୋକେ ଖୁବ୍ ନିପୁଣ। ସେମାନଙ୍କ ହାତ ତିଆରି ରୂପା ଓ ସୁନାର ଆଭୂଷଣ, ମୂର୍ତ୍ତି, ଚିତ୍ର, ସାମୁକାରେ ତିଆରି ଆଭୂଷଣ ତଥା

ଭାରତ ବାହାରେ ଅନ୍ୟ

ଦେଶମାନଙ୍କରେ ବି ହିନ୍ଦୁ ଧର୍ମ ତଥା ସଂସ୍କୃତିର ଅନେକ ପ୍ରମାଣ ଦେଖିବାକୁ ମିଳିଥାଏ। ସେମିତି ଏକ ସ୍ଥାନ ହେଉଛି ଇଣ୍ଡୋନେସିଆର ବାଲିଦ୍ୱୀପ। କହିବାକୁ ଗଲେ ଏହା ଏକ ମୁସ୍ଲିମପ୍ରଧାନ ଦେଶ, କିନ୍ତୁ ଏଠାକାର ବାଲିଦ୍ୱୀପରେ ହିନ୍ଦୁଧର୍ମ ପ୍ରତି ଖୁବ୍ ଆସ୍ଥା ରହିଛି। ଏହି ବିବିଧତାକୁ ସ୍ଥାନୀୟ ଲୋକେ ସେମାନଙ୍କର ସଂସ୍କୃତି ବୋଲି ମାନିଥାନ୍ତି। ବାଲିର ମନ୍ଦିର, ସଂସ୍କୃତି, ସଭ୍ୟତା, ଧର୍ମ, କଳା, ନୃତ୍ୟ ଓ ସଙ୍ଗୀତ ଇତ୍ୟାଦିରେ ଏବେ ବି ହିନ୍ଦୁଧର୍ମର ଝଲକ ଦେଖିବାକୁ ମିଳିଥାଏ। କେବଳ ଭାରତ ସହିତ କାହିଁକି ବାଲିଦ୍ୱୀପର ଓଡ଼ିଶା ଓ ଓଡ଼ିଆଙ୍କ ଚଳଣି ସହିତ ମଧ୍ୟ ଅନେକ ସାମଞ୍ଜସ୍ୟ ରହିଛି, ଯାହାକୁ ନେଇ ଏହି ଉପସ୍ଥାପନା...

ଇଣ୍ଡୋନେସିଆକୁ ଦ୍ୱାପର ଦେଶ ବୋଲି କୁହାଯାଇଥାଏ। ଏଠାକାର ଏକ ପ୍ରସିଦ୍ଧ ଦ୍ୱାପ ହେଉଛି ବାଲି। ବାଲି ଏସିଆର ସବୁଠାରୁ ସୁନ୍ଦର ଦ୍ୱାପ ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ୟତମ, ଯେଉଁଠାକୁ ଦୁନିଆର ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରାନ୍ତରୁ ପର୍ଯ୍ୟଟକ ଛୁଟି କଟାଇବା ପାଇଁ ଆସିଥାନ୍ତି। ନୀଳ ସମୁଦ୍ର ଓ ସୁନେଲି ସମୁଦ୍ରତଟ ଘେରା ବାଲି ବିଶେଷ ରୂପରେ ସମୁଦ୍ରତଟୀୟ ଏକ ସ୍ୱର୍ଗୀୟ ସ୍ଥାନ। ଅନ୍ୟ ଆକର୍ଷଣ ରୂପରେ ଏଠାରେ ଅନେକ ମନ୍ଦିର, ଗୁମ୍ଫା, ଝରଣା, ସଂଗ୍ରହାଳୟ ତଥା ବଜାର ଆଦି ବହୁ ସଂଖ୍ୟାରେ ଦେଖିବାକୁ ମିଳିଥାଏ। ତା’ଛଡ଼ା ସମୁଦ୍ରତଟର ଆକର୍ଷଣ ସାଙ୍ଗକୁ ପର୍ଯ୍ୟଟକ ଏଠାରେ ଅନେକ ଦୁଃସାହସିକ ଜଳକ୍ରୀଡ଼ାର ମଧ୍ୟ ମଜା ନେଇଥାନ୍ତି। କହିବାକୁ ଗଲେ ବାଲି ହେଉଛି ଏକ ଶାନ୍ତିପ୍ରିୟ ପର୍ଯ୍ୟଟନସ୍ଥଳ। **ବାଲିଦ୍ୱୀପରେ ହିନ୍ଦୁଧର୍ମର ବିସ୍ତାର:** ଇତିହାସରୁ ଯାହା ଜଣାଯାଏ, ପ୍ରାଚୀନ କାଳରୁ ହିଁ ଏଠାରେ ହିନ୍ଦୁଧର୍ମ ତା’ର କାୟା ବିସ୍ତାର କରିଛି। ସେହିପରି ବାଲିଦ୍ୱୀପର ନାମକରଣକୁ ନେଇ ଅନେକଙ୍କର ଆସ୍ଥା ରହିଛି ଯେ, ପୁରାଣରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ପାତାଳପୁରର ରାଜା ବଳିଙ୍କ ନାମାନୁସାରେ ଏହାର ଏପରି ନାମ ରଖାଯାଇଛି। ତେଣୁ ବାଲିରେ ହିନ୍ଦୁଧର୍ମ ପ୍ରତି ଲୋକମାନଙ୍କର ଖୁବ୍ ଆସ୍ଥା ରହିଛି। ତା’ସହିତ ବୌଦ୍ଧଧର୍ମର ଅନେକ ଝଲକ ଏଠାରେ ଦେଖିବାକୁ ମିଳିଥାଏ। ବାଲିସ୍ଥିତ ଗୋଆ ଗଜହ୍ ମନ୍ଦିରରେ ଦେଖିବାକୁ ମିଳୁଥିବା ଭଗବାନ ଗଣେଶଙ୍କର ପ୍ରାଚୀନ ପ୍ରତିମା, ଶିବଲିଙ୍ଗ ଏବଂ ବୁଦ୍ଧଦେବଙ୍କର ପ୍ରତିମା ହେଉଛି ଏହାର ଏକ ବଳିଷ୍ଠ ଉଦାହରଣ। ବାଲିଦ୍ୱୀପର ଇତିହାସ ବିଷୟରେ ଏହା ବି ଶୁଣିବାକୁ ମିଳେ ଯେ, ଆଜକୁ ବହୁ ବର୍ଷପୂର୍ବେ ଏଠାରେ ହିନ୍ଦୁ ରାଜ୍ୟର ସ୍ଥାପନା ହୋଇଥିଲା। କିଛି ବର୍ଷପରେ ମୁସ୍ଲିମମାନେ ଇଣ୍ଡୋନେସିଆ ଉପରେ ଆକ୍ରମଣ କଲେ, କିନ୍ତୁ ବାଲି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପହଞ୍ଚିପାରିଲେ ନାହିଁ। ଏହି ଆକ୍ରମଣ ପରେ ଜାଭା ଆଦି ଦ୍ୱୀପର ନିବାସୀ ମଧ୍ୟ ବାଲିରେ ଆସି ରହିବାକୁ ଲାଗିଲେ। ଏହିପରି ଭାବରେ ବାଲିରେ ହିନ୍ଦୁଧର୍ମ ସୁରକ୍ଷିତ ରହିଲା। ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ ବାଲିରେ ତତ୍ତ୍ୱମାନଙ୍କର ସଭା କାୟା ବିସ୍ତାର କରିବାକୁ ଲାଗିଲା। ଏଥିରେ ବାଲିର ରାଜନୀତି ପ୍ରଭାବିତ ହେଲା ସତ, କିନ୍ତୁ ଧର୍ମ ଓ ସଂସ୍କୃତି ଉପରେ ଏହାର କୌଣସି ପ୍ରଭାବ ପଡ଼ିଲା ନାହିଁ। ବହୁ ସଂଘର୍ଷ ପରେ ତତ୍ତ୍ୱମାନଙ୍କ କବଳରୁ ବାଲି ସ୍ୱାଧୀନତା ପାଇଲା। ତେଣୁକରି ଆଜି ବି ବାଲିଦ୍ୱୀପରେ ହିନ୍ଦୁଧର୍ମ ଓ ସଂସ୍କୃତିର ସଭା ଦେଖିବାକୁ ମିଳେ। ସବୁଠୁ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟର କଥା ହେଉଛି ଏଠାକାର ପ୍ରାୟ ୮୦ ପ୍ରତିଶତ ଜନତା

ଘରକରଣା ଜିନିଷ, କାଠ ଓ ବାଉଁଶରେ ତିଆରି ବିଭିନ୍ନ ବାଦ୍ୟଯନ୍ତ୍ର, କାର, କ୍ଳେ ଏବଂ କୁସ୍ କାମରେ ତିଆରି ଅନେକ ସୁନ୍ଦର ସୁନ୍ଦର ବସ୍ତୁକୁ ଦେଖିଲେ କାହାର ବି ଧ୍ୟାନ ଆକର୍ଷିତ ହୋଇଯିବା ସ୍ୱାଭାବିକ ।

ଖାଦ୍ୟପେୟ, ଭାଷା, ପରିପାଟା: ଯେହେତୁ ବାଲିରେ ଧାନଚାଷ ପ୍ରଚୁର ହୋଇଥାଏ, ତେଣୁ ଏଠାକାର ମୁଖ୍ୟ ଖାଦ୍ୟ ହେଉଛି ଭାତ । ତେବେ ଏଠାରେ ଚେରାସ୍ ବା ପାହାଡକୁ କାଟି ଥାକ ଥାକ କରି ଧାନ ଚାଷ କରିବାର ପ୍ରଣାଳୀ ବେଶ୍ ଆକର୍ଷକ ଲାଗିଥାଏ । ମାଛ, ମାଂସ ବି ଏମାନଙ୍କର ଖୁବ୍ ପ୍ରିୟ । କିନ୍ତୁ ହିନ୍ଦୁମାନଙ୍କ ପରି ଏଠାରେ ଗୋମାଂସକୁ ବର୍ଜନ କରାଯାଇଛି । ସେହିପରି ବାଲିର ପ୍ରାଚୀନ ଭାଷା ସଂସ୍କୃତ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଭାବିତ । ସେଠାରେ ସଂସ୍କୃତ ଭାଷାରେ ବି ଅନେକ ଗ୍ରନ୍ଥ ରଚନା କରାଯାଇଛି । ଅନ୍ୟପକ୍ଷେ ଏମାନେ ପାରମ୍ପରିକ ପୋଷାକ ପିନ୍ଧିବାକୁ ପସନ୍ଦ କରିଥାନ୍ତି । ଅନେକ ବିଦେଶୀ ପର୍ଯ୍ୟଟକଙ୍କ ସଂସ୍ପର୍ଶରେ ଆସିଥିଲେ ବି ଏମାନେ ବିଦେଶୀ ସଭ୍ୟତାକୁ କି ଆଧୁନିକ ପରିପାଟୀକୁ ଆପଣେଇ ନାହାନ୍ତି । ସର୍ବଦା ଦେହକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାଙ୍ଗି ହୋଇ ରହିଲା ଭଳି ପୋଷାକ ପିନ୍ଧିବାକୁ ଏମାନେ ଭଲ ପାଇଥାନ୍ତି ।

ଯୋଗ ଓ ଧ୍ୟାନ ଉପରେ ଆସ୍ଥା: ବାଲିରେ ଅନେକ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ହୋଇଥାଏ । ମନକୁ ଶାନ୍ତ ରଖିବା ପାଇଁ ଏମାନେ ଯୋଗ, ଧ୍ୟାନ ଆଦି କରିବା ସହିତ ଭକ୍ତି ସଂଗୀତ ତଥା ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ କଥା ଶୁଣିବାକୁ ଭଲ ପାଇଥାନ୍ତି ।

ପର୍ଯ୍ୟଟନରେ ବି ଆଗୁଆ: ସ୍ୱର୍ଗସମ ସୁନ୍ଦର ତଥା ମନମୋହକ ଆକର୍ଷଣ ପାଇଁ ବାଲିଦ୍ୱୀପରେ ସବୁବେଳେ ପର୍ଯ୍ୟଟକଙ୍କର ଭିଡ ଜମିଥାଏ । ତେବେ ବିଦେଶୀ ପର୍ଯ୍ୟଟକଙ୍କ ତୁଳନାରେ ଭାରତୀୟ ପର୍ଯ୍ୟଟକ ଏଠାକୁ ବହୁ ସଂଖ୍ୟାରେ ଆସିଥାନ୍ତି । ଏହ ପଛରେ ଗୋଟିଏ କାରଣ ହେଉଛି ଏଠାରେ ଦେଖିବାକୁ ମିଳୁଥିବା ହିନ୍ଦୁ ସଂସ୍କୃତି ଓ ପରମ୍ପରା । ଆଉ ଏକ କାରଣ ହେଉଛି ଏଠାକାର ମୁଦ୍ରା । ଏଠାକାର ମୁଦ୍ରା ତୁଳନାରେ ଭାରତୀୟ ମୁଦ୍ରାର ମୂଲ୍ୟ ଢେର ଅଧିକ । ତେଣୁ ଭାରତୀୟଙ୍କୁ ଖୁବ୍ କମ୍ ଖର୍ଚ୍ଚରେ ଏଠାରେ ବୁଲିବାକୁ ପୁସ୍ତିକିଆ ହୋଇଥାଏ । ଦିନେ ହନିମୁନ୍ ତେଷ୍ଟିନେଶନ ଭାବେ ପର୍ଯ୍ୟଟକଙ୍କ ଗହଣରେ ଏହା ପରିଚିତ ଥିଲା । କିନ୍ତୁ ଏବେ ଲକ୍ଷ୍ମଣେସିଆର ଏହି ଦ୍ୱୀପ ହଲିଡେ ସ୍ପଟ ଭାବେ ବେଶ୍ ଖ୍ୟାତି ଅର୍ଜନ କରିଛି । ଖାସ୍ ଏହି କାରଣ ପାଇଁ ୨୦୧୭ ମସିହାରେ ଏଠାକୁ ପ୍ରାୟ ୬୦ ଲକ୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟଟକ ଆସିଥିବାର ସୂଚନା ରହିଛି । ତନ୍ମଧ୍ୟରୁ ଅଧିକ ସଂଖ୍ୟକ କେବଳ ଭାରତୀୟ ହିଁ ଥିଲେ ।

ଓଡ଼ିଶା ସହ ବାଲିଦ୍ୱୀପର ସମ୍ପର୍କ: ପ୍ରାଚୀନ ଉତ୍କଳର ନୌବାଣିଜ୍ୟ ପରମ୍ପରା ଓ ସଂସ୍କୃତି ସମଗ୍ର ବିଶ୍ୱରେ ସୁନାମ ଅର୍ଜନ କରିପାରିଛି । ଜଣାଯାଏ ଯେ, କଳିଙ୍ଗରେ ଅନେକ ବୃହତ ବନ୍ଦର ଥିଲା ଏବଂ ବହୁ ପ୍ରକାର ଜାହାଜ ତିଆରି ହେଉଥିଲା । ଆଉ ଏହି ଜାହାଜଗୁଡ଼ିକ ସାହାଯ୍ୟରେ ଉତ୍କଳୀୟମାନେ ସମୁଦ୍ର ବନ୍ଧରେ ଆତଯାତ ହୋଇ ବାଣିଜ୍ୟ କରିବାକୁ ଯାଉଥିଲେ । ତେବେ ଆଷାଢ଼କୁ କାର୍ତ୍ତିକ ମାସ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦକ୍ଷିଣ ପଶ୍ଚିମ ମୌସୁମୀ ବାୟୁ ପ୍ରବାହିତ ହେଉଥିବାରୁ ନଦୀଗୁଡ଼ିକ ପୂର୍ଣ୍ଣଗର୍ଭା ଥାନ୍ତି । ଆଉ କାର୍ତ୍ତିକ ମାସରୁ ଚୈତ୍ର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କେତେ ମାସ ଉତ୍ତରପୂର୍ବ ଦିଗରୁ ବାୟୁ ପ୍ରବାହିତ ହୋଇଥାଏ । ଏହି ବାୟୁର ସହାୟତାରେ ଉତ୍କଳୀୟ ସାହସୀ ବୀର ବଣିକ, ଧାବର, କୈବର୍ତ୍ତ ଓ କ୍ଷତ୍ରିୟମାନେ ମିଶି ଜାଭା, ସୁମାତ୍ରା, ବାଲି ପ୍ରଭୃତି ଦ୍ୱୀପରେ ବାଣିଜ୍ୟ କରି ପୁନଶ୍ଚ ଉତ୍ତରାଭିମୁଖୀ ମୌସୁମୀ ବାୟୁ ସାହାଯ୍ୟରେ ପ୍ରତ୍ୟାବର୍ତ୍ତନ କରୁଥିଲେ । ସେଥିପାଇଁ ଓଡ଼ିଶାର ପ୍ରାୟ ପ୍ରତ୍ୟେକ ନଦୀକୂଳ ଜନବସତି ପାଖରେ କୈବର୍ତ୍ତ ଓ କ୍ଷତ୍ରିୟଙ୍କ

ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ଦେଖିବାକୁ ମିଳିଥାଏ । ନୌବାଣିଜ୍ୟ କରିବା ସମୟରେ କୈବର୍ତ୍ତମାନେ ନୌଚାଳଣା ଓ କ୍ଷତ୍ରିୟମାନେ ବାଣିଜ୍ୟ କ୍ଷେତ୍ରରେ ସୁରକ୍ଷା ଦେବାପାଇଁ ଯାଉଥିଲେ । ସାଧବ ପୁଅମାନେ ବାଲିଦ୍ୱୀପ, ସିଂହଳ, ଜାଭା, ସୁମାତ୍ରା, ବୋର୍ଣ୍ଣିଓ, ଚାଇନା ଓ ବର୍ମା ଇତ୍ୟାଦି ସ୍ଥାନକୁ ବଣିଜ କରିବା ପାଇଁ ସାଙ୍ଗରେ ପାନ, ତୁଳା, ମୂଲ୍ୟବାନ କାଠ, ହାତୀବାନ୍ଧ, ସୁମ୍ଭଲୁରା, ଶଙ୍ଖ, ମୁଗୁନିପଥର ଖୋଦିତ ମୂର୍ତ୍ତି, ଝୁଣା, ମସଲା ନେଇ ଯାଉଥିଲେ । ଫେରିବା ସମୟରେ ରତ୍ନଖରା, ମାଣିକ୍ୟ, ବାଲିଦ୍ୱୀପର ମୋଟିମାଳ, ସିଂହଳ ଦ୍ୱୀପର କଳାମେଘା ପାଟ, ହୀରା, ମଲ୍ଲୀକଞ୍ଚି ଆଦି ନେଇ ଆସୁଥିଲେ । ତେବେ ସବୁ ଦ୍ୱୀପ ଅପେକ୍ଷା ବାଲିଦ୍ୱୀପ ସହ କଳିଙ୍ଗର ସମ୍ପର୍କ ଅତ୍ୟନ୍ତ ବଳିଷ୍ଠ ଥିଲା । ବୃହତ୍ ସଂହିତା ଓ କଥାସରିତ ସାଗରରେ ଏ ସମ୍ପର୍କରେ ବହୁ ଘଟଣାର ଅବତାରଣା କରାଯାଇଛି । ଜାଭା ଓ ବାଲିଦ୍ୱୀପରେ ପ୍ରଚଳିତ କିମ୍ବଦନ୍ତୀରୁ ଜଣାଯାଏ ଯେ, ସର୍ବପ୍ରଥମେ କଳିଙ୍ଗର ହିନ୍ଦୁମାନେ ସେଠାରେ ବସତି ସ୍ଥାପନ କରିଥିଲେ । କଳିଙ୍ଗର ରାଜପୁତ୍ର ୧୫୭୨ ୨୦ ହଜାର ହିନ୍ଦୁ ପରିବାରଙ୍କୁ ବାଲି ଓ ଜାଭା ଦ୍ୱୀପରେ ବସବାସ ପାଇଁ ପଠାଇଥିଲେ । ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ ଭାରତର ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ରାଜ୍ୟର ହିନ୍ଦୁମାନେ ଏଠାରେ ବସତି ସ୍ଥାପନ କରିଥିବା ଇତିହାସରୁ ଜଣାଯାଏ । ତେଣୁ ଏହିସବୁ ଦୃଷ୍ଟିକୋଣରୁ ଦେଖିଲେ ବାଲିଦ୍ୱୀପରେ ହିନ୍ଦୁ ସଭ୍ୟତାର ବିକାଶ ପାଇଁ କଳିଙ୍ଗର ଦାନ ଅତୁଳନୀୟ । ସେମାନଙ୍କର ବେଶଭୂଷା, ଆଚାର ବ୍ୟବହାର, ପରିପାଟୀ, ପୂଜାବିଧି, ପର୍ବପର୍ବାଣି ଓ ଖାଦ୍ୟ ସାମଗ୍ରୀ ଇତ୍ୟାଦିର ଓଡ଼ିଶା ସହ ଯଥେଷ୍ଟ ସାମଞ୍ଜସ୍ୟ ରହିଛି । ବାଲି ଅଧିବାସୀ ‘ମା’ କୁ ସନ୍ଧ୍ୟାଧ୍ୟାନ କରି ‘ରୁ’ ଏବଂ ଓଡ଼ିଆରେ କହନ୍ତି ‘ବୋଉ’ । ଆମ ରାଜ୍ୟର ‘ରୁଆ’ ବାଲିରେ ‘ରୁଆ’ ନାମରେ ପରିଚିତ । ଆମର ‘ତିନାବାଦୀମ’କୁ ବାଲିରେ ‘ତିନା’ ବୋଲି କୁହାଯାଇଥାଏ । ସେହିପରି ଓଡ଼ିଶାବାସୀଙ୍କ ପରି ଶାଗ ବିଶେଷ କରି ସଜନା ଶାଗ ବାଲି ଅଧିବାସୀଙ୍କର ଭାରୀ ପ୍ରିୟ । ସ୍ଥାନୀୟ ଅଧିବାସୀ ଓଡ଼ିଆଙ୍କ ପରି କଦଳୀ ମଞ୍ଜା ଓ ଭଣ୍ଡାକୁ ଖାଦ୍ୟରୂପେ ଗ୍ରହଣ କରିଥାନ୍ତି । ପୁନଶ୍ଚ ଓଡ଼ିଆଙ୍କ ପରି ନାନା ପ୍ରକାର ପିଠା, ମାଛ, ମାଛର ପତ୍ରପୋଡା ବି ଖାଇବାକୁ ସେମାନେ ଭଲ ପାଇଥାନ୍ତି । ଆମର ସମ୍ବଲପୁରୀ ଶାଢ଼ି ପରି ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ଶାଢ଼ି ପ୍ରସ୍ତୁତ କରନ୍ତି ଓ ଶାଢ଼ି ତାଙ୍କର ଅତ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରିୟ । ଏହିଥିରୁ ଜଣାଯାଏ ଯେ, ଆଜି ବି ଓଡ଼ିଶାର ଚଳଣି ସହ ବାଲିଦ୍ୱୀପର କେତେ ସାମଞ୍ଜସ୍ୟ ରହିଛି । ତଥାପି ମଧ୍ୟ ସମୟର ସ୍ରୋତରେ ଏହି ସାଂସ୍କୃତିକ ଓ ବାଣିଜ୍ୟିକ ସମ୍ପର୍କରେ ଅନେକ କିଛି ବିଚ୍ଛେଦ ଦେଖିବାକୁ ମିଳୁଛି ।

ସେଥିପାଇଁ ବର୍ତ୍ତମାନ ଆମ ରାଜ୍ୟ ସରକାର ମଧ୍ୟ ଓଡ଼ିଶାର ବିଭିନ୍ନ ବନ୍ଦରର ବିକାଶ ପାଇଁ ବହୁବିଧ ଉଦ୍ୟମ ଜାରି ରଖୁଛନ୍ତି । ଏହି ବନ୍ଦରଗୁଡ଼ିକର ବିକାଶ ହୋଇପାରିଲେ ଅତୀତର କୃତିକୁ ପୁନରୁଦ୍ଧାର କରି ବାଲିଦ୍ୱୀପ ସହ ଆମର ସାଂସ୍କୃତିକ ଓ ବାଣିଜ୍ୟିକ ସମ୍ପର୍କ ପୁନଃ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ହୋଇପାରିବ ଏବଂ ଦୁଇ ଦେଶର ଗବେଷକ, ଐତିହାସିକ ଓ ନୂତନ୍ତତ୍ତ୍ୱବିଦ୍ୟମାନଙ୍କର ଗବେଷଣା ନିମନ୍ତେ ପଥ ଉନ୍ମୁଳ୍ଲ ସୁଗମ ହୋଇପାରିବ ।

—ଅମ୍ବିତା ମିଶ୍ର

ଫ୍ୟାଶନେବଲ୍ ଉଲେନ୍ ଡ୍ରେସ୍

ରତ୍ନ ଯାହା ହେଉନା କାହିଁକି
ମହିଳାମାନେ ନିଜ ଲୁକ୍ ଓ ଆଉଟ୍‌ଫିଟ୍‌କୁ
ନେଇ ସବୁବେଳେ ଯତ୍ନଶୀଳ। ତେବେ
ଶୀତଦିନରେ କିଛି ଫ୍ୟାଶନେବଲ୍
ଉଲେନ୍ ଡ୍ରେସ୍ ପିନ୍ଧି ପାଇପାରିବେ
କ୍ଲାସିକ୍ ଓ ୱାଇଲିସ୍ ଲୁକ୍...

ସ୍କର୍ଫ: ଏବେ ଉଲେନ୍ ସ୍କର୍ଫର ଖୁବ୍ ଚୋଷ୍ଟ ଚାଲିଛି । ଯେଉଁଥିରେ ଆପଣ ଜେଣ୍ଟଲ୍ ଏବଂ ଫ୍ୟାଶନେବଲ୍ ଲାଗିପାରିବେ । ଏହା ଶୀତରୁ ରକ୍ଷା କରିବା ସହ ୱାଇଲିସ୍ ଲୁକ୍ ମଧ୍ୟ ଦେଇଥାଏ । ଫୁଲ୍ ସ୍ମିଲ୍ ଥିବା ଚମ୍ପ ସହ ଉଲେନ୍ ସ୍କର୍ଫ ପିନ୍ଧିଲେ ଆପଣ ଆକର୍ଷକ ଲାଗିବେ ।

ଜ୍ୟାକେଟ୍: ଜ୍ୟାକେଟ୍ ଫ୍ୟାଶନ କାହାକୁ ବା ଭଲ ନ ଲାଗେ । ତେବେ ଶୀତଦିନରେ ମଧ୍ୟ ଉଲେନ୍ ଜ୍ୟାକେଟ୍ କ୍ଲାସିକ୍ ଓ ଆକର୍ଷକ ଲୁକ୍ ଦେଇଥାଏ । ଏବେ ବିଭିନ୍ନ ଡିଜାଇନର ଉଲେନ୍ ଜ୍ୟାକେଟ୍ ମିଳୁଛି, ଯାହାକୁ ଆପଣ ଯେକୌଣସି ଆଉଟ୍ ଫିଟ୍ ସହ ମିଶ୍ର ମଧ୍ୟାଚ କରି ପିନ୍ଧି ପାରିବେ ।

ଉଲେନ୍ ଚମ୍ପ: ଉଲେନ୍ ବିଭିନ୍ନ ଡିଜାଇନ୍ ଚମ୍ପକୁ ଜିନ୍ସ ସହ ପିନ୍ଧି ଆପଣ ୱାଇଲିସ୍ ଲୁକ୍ ପାଇପାରିବେ । ଉଲେନ୍ ଚମ୍ପକୁ ଅର୍ଡିନାରୀ ଆଉଟ୍‌ଫିଟ୍ ସହ ମଧ୍ୟ ଆଡ୍ କରିପାରିବେ । ଉଲେନ୍ ଲଙ୍ଗ ଚମ୍ପ ଓ ଖ୍ରୀନ୍ ପିସ୍ ଡ୍ରେସ୍ ଆପଣଙ୍କୁ ଫ୍ୟାସ୍ ଲୁକ୍ ଦେଇପାରିବ ।

ଉଲେନ୍ ହ୍ୟାଣ୍ଡ ବ୍ୟାଗ୍: ମହିଳାମାନେ ବିଭିନ୍ନ ଆଉଟ୍ ଫିଟ୍ ସହ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ଡିଜାଇନର ହ୍ୟାଣ୍ଡ ବ୍ୟାଗ୍ କ୍ୟାରି କରିଥାନ୍ତି । ତେବେ ଶୀତଦିନରେ ମଧ୍ୟ ଆଉଟ୍ ଫିଟ୍ ସହ ମ୍ୟାଟି ଉଲେନ୍ ହ୍ୟାଣ୍ଡବ୍ୟାଗ ବ୍ୟବହାର କରିପାରିବେ । ବଜାରରେ ଏବେ ବିଭିନ୍ନ କଲରର ୱାଇଲିସ୍ ଉଲେନ୍ ବ୍ୟାଗ ମିଳୁଛି । ଏହାକୁ ଉଭୟ ଗ୍ରୀଡ଼ିଶାଳ ଓ ଡ୍ରେସ୍‌ମେନ୍ ଆଉଟ୍‌ଫିଟ୍ ସହ କ୍ୟାରି କରିପାରିବେ । ଶୀତଦିନ ଛଡ଼ା ଅନ୍ୟଦିନେ ମଧ୍ୟ ଏହି ଉଲେନ୍ ହ୍ୟାଣ୍ଡବ୍ୟାଗ ୱାଇଲିସ୍ ଲୁକ୍ ଦେଇପାରିବ ।

ସ୍ଵାର୍ଟି: ସ୍ଵାର୍ଟି ଫ୍ୟାଶନ ମଧ୍ୟ ସବୁ ମହିଳାଙ୍କ ପସନ୍ଦ । ସେଥିପାଇଁ ଶୀତଦିନେ ମଧ୍ୟ ଉଲେନ୍ ସ୍ଵାର୍ଟି ମହିଳାମାନଙ୍କ ଲୁକ୍‌କୁ ସ୍ତୃତ୍ଵୀକୃତ କରିଥାଏ । ଏହା ଶୀତ ଦୂର କରିବା ସହ ଫ୍ୟାଶନେବଲ୍ ଲୁକ୍ ମଧ୍ୟ ଦେଇଥାଏ ।

ଲଙ୍ଗ କୋର୍ଟ: ଲଙ୍ଗ ଉଲେନ୍ କୋର୍ଟ ଅର୍ଡିନାରୀ ଆଉଟ୍‌ଫିଟ୍ ସହ ବେଶ୍ ମଧ୍ୟାଚ କରିଥାଏ । ଉଭୟ ମହିଳା ଓ ପୁରୁଷଙ୍କ ପାଇଁ ଉଲେନ୍ କୋର୍ଟ ୱାଇଲିସ୍ ଲୁକ୍ ଦେଇଥାଏ । ସେଥିପାଇଁ ଶୀତଦିନେ ଅଧିକାଂଶ ମହିଳା ଲଙ୍ଗ କୋର୍ଟ ପିନ୍ଧିବାକୁ ପସନ୍ଦ କରିଥାନ୍ତି ।

କ୍ୟାପ୍: ଉଲେନ୍ ବିଭିନ୍ନ କଲରଫୁଲ୍ ଓ ଡିଜାଇନ୍ କ୍ୟାପ୍ ମିଳିଥାଏ । ବିଭିନ୍ନ ଆଉଟ୍‌ଫିଟ୍ ସହ ଉଲେନ୍ କ୍ୟାପ୍ କ୍ଲାସିକ୍ ଲୁକ୍ ଦେଇଥାଏ । ଥଣ୍ଡା ପ୍ଲାନକୁ ବୁଲିବାକୁ ଯାଉଥିଲେ ଉଲେନ୍ କ୍ୟାପ୍ ଶୀତରୁ ରକ୍ଷା କରିବା ସହ ୱାଇଲିସ୍ ଲୁକ୍ ଦେଇଥାଏ ।

କଳା ସଂସ୍କୃତି ହିଁ ମୋ ଜୀବନ

ପଦ୍ମଶ୍ରୀ ଡକ୍ଟର ଉତ୍ତର ଚରଣ ଦାସା ଏକାଧାରରେ ଜଣେ କବି, ଗୀତିକାର ଓ ଲୋକନାଟ୍ୟ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ ତାଙ୍କ ମନପ୍ରାଣ ସର୍ବଦା ଲୋକକଳା ପାଇଁ, ଯେଉଁଥିପାଇଁ ସେ ଅନେକ ସମ୍ମାନରେ ସମ୍ମାନିତ...

କାହିଁ କେଉଁ କାଳରୁ ଲୋକକଳାର ସୃଷ୍ଟି। ଗାଁ ହେଉ କି ସହର ବିଭିନ୍ନ ସାଂସ୍କୃତିକ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମରେ ପାରମ୍ପରିକ ଲୋକକଳାର ଆଦର ରହିଛି। ତେବେ ଓଡ଼ିଶାର ଏମିତି ଏକ ଲୋକକଳାରେ ପ୍ରାୟ ୫୬ ବର୍ଷଧରି ନିଜର ସାଧନାକୁ ଜାରିରଖିଛନ୍ତି ପଦ୍ମଶ୍ରୀ ଡକ୍ଟର ଉତ୍ତର ଚରଣ ଦାସ। ଜଣେ ସାଧାରଣ ମଣିଷ; ମାତ୍ର ଅସାଧାରଣ ପ୍ରତିଭାର ଅଧିକାରୀ। ସେ ଏକାଧାରରେ ଜଣେ କବି, ଗୀତିକାର, ଲୋକନାଟ୍ୟ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ ତଥା ବହୁମୁଖୀ ପ୍ରତିଭାର ନିରକସ ସାଧକ। ତାଙ୍କ ମନପ୍ରାଣରେ ସର୍ବଦା ଲୋକକଳା, ଘୋଡ଼ାନାଟ୍ୟ ସଂଗୀତର ସ୍ୱର। କଳାର ଉନ୍ନତ ପାଇଁ ତାଙ୍କୁ ମିଳିଛି ଅନେକ ସମ୍ମାନ। ଘର, କଟକ ଜିଲାର ଚାଙ୍ଗି-ଚୌହାନ ଅନ୍ତର୍ଗତ ମଣିଆ ଗାଁରେ। ଜନ୍ମତା ୧୪୪୧୯୪୫ ମସିହାରେ। ପିତା ଗଜେନ୍ଦ୍ର ଦାସ, ମା ସଖୀ ଦେବି। ସେ କୁହନ୍ତି ଗାଁ ସ୍କୁଲ ପଢ଼ାପରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ କଲେଜରେ ଯୁକ୍ତ ଖ୍ୟାୟ ପଢ଼ିଲେ। ମୋତେ ଯେତେବେଳେ ସାତବର୍ଷ ହୋଇଥିଲା ସେତେବେଳେ ମୋ ମା'ଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ଘଟିଲା। ମାମୁଁଘରେ ରହିଲି। ସମୟକ୍ରମେ ପାନବୋକାନ କରି ରୋଜଗାର କରିବା ସହିତ ପାଠପଢ଼ା ଚାଲିଥାଏ। ବଳକା ସମୟରେ ଚିତ୍ରଗାରାଏ, ଏପରି କି ମୂର୍ତ୍ତିଆର, ପେଣ୍ଟିଂ, ବହିବାଇଡିଙ୍ଗ, ବିଭିନ୍ନ ଡେକୋରେଶନ ପାଇଁ କାର୍ଯ୍ୟକରିଥାଏ। ସେଥିରୁ ଯାହା ରୋଜଗାର ମିଳେ ପରିବାର ରକେ। ଏମିତିରେ ୭ମ ପଢ଼ିଲା ବେଳୁ ଘୋଡ଼ାନାଟକୁ ଭଲପାଇଲି। ମୋ ଦାଦା ଭଞ୍ଜକିଶୋର ଦାସ ଥିଲେ ଆକାଶବାଣୀର ଲୋକକଳାକାର। ତାଙ୍କଠାରୁ ଘୋଡ଼ାନାଟ ଶିଖିଥିଲି। ଏହି ଲୋକକଳା ନୃତ୍ୟରେ ମୋର ମନ ସର୍ବଦା ବୁଡ଼ିରହିଲା। ୧୯୬୪ମସିହାରୁ ଜଣେ ଘୋଡ଼ାନାଟ କଳାକାରଭାବେ ପରିଚୟ ମିଳିଲା। କିନ୍ତୁ ୧୯୮୦ରୁ ନିଜେ ବିଭିନ୍ନ ପୁରାଣ ଏବଂ ଭକ୍ତଙ୍କ କଥାଚରିତ୍ରର ବିଷୟକୁ ନେଇ ଘୋଡ଼ାନାଟରେ ସଂଗୀତ ପରିବେଷଣ କରିଥାଏ। ଏହି ଲୋକକଳା ପ୍ରତି ମୋ ପରିବାରର ସହଯୋଗ ରହିଛି। ଓଡ଼ିଶାର ଉପକୂଳବର୍ତ୍ତୀ କୈବର୍ତ୍ତ ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ଲୋକମାନେ ଏହି ପାରମ୍ପରିକ ଲୋକ ନୃତ୍ୟକୁ ଚୈତ୍ରପୂର୍ଣ୍ଣମୀରେ ପରିବେଷଣ କରିଥାନ୍ତି। ମହାପୁରୁଷ 'ଅଧ୍ୟୁତାନନ୍ଦ' କୈବର୍ତ୍ତ ଗୀତାରେ ଏହା ଉଲ୍ଲେଖ ରହିଛି। ଚଳିତ ଘୋଡ଼ାନାଟରେ ବିଶେଷକରି ଦୁଇଟି ଘୋଡ଼ାର ଆକୃତିକୁ ସୁସଜିତ କରି କଳାକାର ସେହି ଘୋଡ଼ାକୁ ସଂଚାଳନ କରିଥାନ୍ତି। ଘୋଡ଼ାନାଟ ଦଳରେ ପ୍ରାୟ ୧୦/୧୨ଜଣେ ରୁହନ୍ତି। ଏହା ପାରମ୍ପରିକ ଢାଲ,

ଯୋଡ଼ିନାଗରା, ଯୋଡ଼ିମହୁରି ବାଦ୍ୟର ତାଳେ ତାଳେ ବୁଲୁଛନ୍ତି କଳାକାର ନାୟକ ନାୟିକାଙ୍କ ଅଭିନୟରେ। ମାନଅଭିମାନଠାରୁ ଘରଚଳଣି ଆଦି ବିଭିନ୍ନ ଜଗତମାଳି, ମନମତାଣିଆ ଆଶୁଗୀତି ସଂଗୀତକୁ ନେଇ ନାଚ କରିଥାନ୍ତି। ଏପରି କି ସଙ୍ଗୀତରେ ପ୍ରଶ୍ନୋତ୍ତର ଛଳରେ ଦୁହିଁଙ୍କ କଥା କଟାକଟି ଚାଲେ। ଯଥା- କଳା ଚାରିଜାତି କୁହ ନାଗରରେ କଳା ଚାରିଜାତି କୁହ, କଳା ଚାରିଜାତି କହି ନ ପାରିଲେ -ନାଗରରେ ମୋ ଗୋଡ଼ ଘଷିବାକୁ ରୁହ...। ଏଥିରେ ସାମାଜିକ ଚଳଣି, ହାସ୍ୟରସ, ବିରହ, ଭକ୍ତିରସ, ପ୍ରେମ ଆଦି ସାମାଜିକ ସଚ୍ଚେତନତା ରହିଥାଏ। ଘୋଡ଼ାନାଟର ବେଶପରିପଟା ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର। କଳାକାରଙ୍କ ଗୋଡ଼ଠାରୁ ମୁଖଯାଏ ବେଶଭୂଷାର ସ୍ୱତନ୍ତ୍ରତା ରହିଛି। ଦିନ ଥିଲା ଗାଁଗଣ୍ଡାରେ ରାତିରେ ଗଛରେ କିମ୍ବା ଖୁଣ୍ଟରେ ଲଣ୍ଠନ ଝୁଲାଇ ଘୋଡ଼ାନାଟ ପରିବେଷଣ କରୁଥିଲି। ଓଡ଼ିଶାର ଘୋଡ଼ାନାଟକୁ ଗ୍ରାମାଞ୍ଚଳରୁ ଜିଲା, ରାଜ୍ୟ, ଜାତୀୟସ୍ତରରେ ପହଞ୍ଚାଇବାରେ ଖୁସି ହୋଇଛି।

ରାଜ୍ୟର ବିଭିନ୍ନ ଅଞ୍ଚଳରେ ଏହି ଲୋକକଳା ପରିବେଷଣ କରି ଅନେକ ଅନୁଭୂତିକୁ ସାଉଁଟିଛି। ଅନେକ କଳାକାର ମୋ ସହିତ ରହିଛନ୍ତି। ସେମାନେ ସମୟକ୍ରମେ ମୋଠାରୁ ମଧ୍ୟ ଅଲଗା ରହି କଳା ପରିବେଷଣ କରୁଛନ୍ତି। କିନ୍ତୁ ଆଜିକାଲି ସରକାରୀ ପ୍ରସ୍ତରରେ ପ୍ରକୃତ କଳାକାରଙ୍କୁ ଉପଯୁକ୍ତ ମର୍ଯ୍ୟାଦା ମିଳିବାରେ କଳାକାରତର ଆୟୁଷ ସରିଯାଏ। ହେଲେ ଚିହ୍ନିବା ବିଳମ୍ବ ହୁଏ କିମ୍ବା ଅଲୋଡ଼ା ହୋଇ

ରହିଯାଏ। ପୂର୍ବତନ ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ବିଜୁ ପଟ୍ଟନାୟକ, ଜାନକୀବଲ୍ଲଭ ପଟ୍ଟନାୟକଙ୍କଠାରୁ ପୁରସ୍କାର ମିଳିଛି। ପୂର୍ବତନ ରାଷ୍ଟ୍ରପତି ଡକ୍ଟର ଏପିଜେ ଅବୁଲ୍ଲ କଲମାମଙ୍କ କଥା ମନେପଡ଼େ - ଏମିତି ସ୍ୱପ୍ନ ଦେଖା ଯେପରି ଆଗକୁ ବଢ଼ିବ। ମତେ ଏହା ଅଧିକ ପ୍ରେରଣା ଦେଇଛି। ଏବେ ମୋ କାନ୍ଧରେ ମୋକଳା ସଂସ୍କୃତିକୁ ମୁଁ ବୋହି ଚାଲିଛି। ଜୀବନର ଶେଷଯାଏ ଖୁସୀରେ କଳାସଂସ୍କୃତିର ପ୍ରଚାର କରୁଥିବି। ମାତ୍ର ମତେ କେତେକ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଅଣଦେଖା କରାଯାଇଛି ତାହା ମୁଁ ଅନୁଭବକରେ କିନ୍ତୁ କିଛି କହିପାରେନା। ୨୦୧୫ରେ ଉତ୍କଳ ସଂସ୍କୃତି ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ଡକ୍ଟରେଟ ମିଳିବା ସବୁଠାରୁ ଖୁସୀ ଦେଇଥିଲା। ଓଡ଼ିଶା ସଙ୍ଗୀତ ନାଟକ ଏକାଡ଼େମୀ ୧୯୯୭-୯୮ବର୍ଷ ଲାଗି ଲୋକନୃତ୍ୟ ଘୋଡ଼ାନାଟ ପାଇଁ ପୁରସ୍କୃତ ହୋଇଛି। ୨୦୦୭ରେ ଆକାଶବାଣୀ କଟକ କେନ୍ଦ୍ରରୁ ସମ୍ମାନିତ, ସେହିବର୍ଷ ରାଷ୍ଟ୍ରପତି ଡକ୍ଟର ଏପିଜେ ଅବୁଲ୍ଲ କଲମାମଙ୍କଠାରୁ ସମ୍ମାନିତ। କିନ୍ତୁ ସମୟକ୍ରମେ କେତେକ ପାରମ୍ପରିକ ଲୋକକଳାରେ କିଛି ବି ପରିବର୍ତ୍ତନ ହୋଇଥିବା ଦେଖିବାକୁ ମିଳୁଛି। ଏପରି କି କେତେକ ଲୋକକଳା ଯାହା ଏବେ ବିଲୁପ୍ତପ୍ରାୟ। ମାତ୍ର ବିଳମ୍ବ ହେଲେ ମଧ୍ୟ ସରକାରୀପ୍ରସ୍ତରରେ ଲୋକକଳାର ପୁନରୁଦ୍ଧାର ପାଇଁ କେତେକ ପଦକ୍ଷେପ ନିଆଯାଇଛି। ଏବେ ଏହି କଳାର ଶିକ୍ଷା ପାଇଁ ସ୍ୱୀକୃତି ମିଳିଛି; ଯାହାକି କଳା ଓ କଳାକାରଙ୍କ ପାଇଁ ଶୁଭସଙ୍କେତ ମନେହୁଏ।

-ବନବିହାରୀ ବେହେରା

ଝିଅ - ଦୁଇଟି ଦୃଶ୍ୟ

-ଗାୟତ୍ରୀ ଦାସ

ଦୃଶ୍ୟ - ଏକ

ଗୋଟିଏ ରୁହେଁ... ଏକାବେଳେକେ ଦି'ଗା। ପୋଛାପୋଛି କରି ଯେତେବେଳେ ସିନ୍ଧୁର ଆଣି ଦୁଇ ପାଖରେ ଦୁଇ ଜଣଙ୍କୁ ଶୁଆଇ ଦେଇ ଗଲେ, ଘୁଣାରେ ମୋ ଦେହ ସାଂକୁଡ଼ି ଗଲା। ଇଚ୍ଛା ହେଉଥିଲା ବୌଡ଼ି ପଲେଇ ଯାଆନ୍ତି କି କେଉଁ ଅଗନାଅଗ୍ନି ବନସ୍ତକୁ; ଯେଉଁ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏମାନଙ୍କର କୁଆଁ ଶବ୍ଦ ପହଞ୍ଚି ପାରନ୍ତାନି । ମୁଁ ଭୁଲି ଯାଆନ୍ତି ମୋ ଗର୍ଭ ଯନ୍ତ୍ରଣା ଆଉ ପ୍ରସବ ପାତାର ଅନୁଭବ। ହେଲେ ସଦ୍ୟ କଞ୍ଚା କ୍ଷତଟା ବେତରୁ ଉଠିବା ପାଇଁ ଦେଉ ନ ଥିଲା। ସେ ଆଣି ଧରେଇ ଦେଲେ ଜଣକୁ। ଓଃ..ଛାତି ଫାଟି ଯିବକି ମୋର, ତା' ମୁହଁକୁ ଚାହିଁ ପାରିବାର ଯୈର୍ଯ୍ୟ ମଧ୍ୟ ମୋର ନ ଥିଲା। ସେ କାନ୍ଦୁଥିଲା ରାହାଧରି ଭୋକରେ। ମୋ ଛାତିରେ ଝୁଲି ରହିଥିଲା କଷ୍ଟ କ୍ଷୀର ଓଜନ। ମୋତେ ସେ ଯନ୍ତ୍ରଣାରୁ ମଧ୍ୟ ମୁକୁଳିବାର ଥିଲା। ତାକୁ ଗୋଟେ ହାତରେ ଉଠେଇ ଆଣି ଛାତିରେ ଲଗେଇ ଦେଲି। ଥମ୍ ହୋଇ ରୁପ୍ ପଡ଼ିଗଲା ସେ। ମୁଁ ଏଥର ମୋ ଅପରପାର୍ଶ୍ଵକୁ ଚାହିଁଲି। ଆରଗା ନ ଥିଲା ତା' ଜାଗାରେ। ଓଃ...ମୁଁ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହେଲି। ଆରଗା ଭ୍ରମ ଥିଲା ବୋଧେ ମୋର। ଏବେ ତାକୁ ପାଖକୁ ଡାକିଲି। କହିଲି ଆମର ତ ଆଗରୁ ଦୁଇଟା ଅଛନ୍ତି। ଏଇଟା ପୁଣି କ'ଣ ହେବ। ଦେଇ ଦିଅ କେଉଁ ଅନୁର୍ବରା ଅବା ଅଭାଗୀ ମା'କୁ। ପାଳି ପୋଷି ବଢେଇବ। ସେ ମୋତେ ପାଖକୁ ଆଉଜେଇ ନେଲେ। ମୋ ଭ୍ରମ ଦୂର କଲେ। ଏଇ ହିଁ ତୁମ ପ୍ରତୀକ୍ଷିତ ପୁତ୍ର। ମୋ ଦୃଷ୍ଟି ଲାଗି ଗଲା। ବୋଲିରେ ଗୋଡ଼ହାତ ଛାନ୍ଦୁ ଥିଲା ମୋର ଆଗାମୀ ବଂଶଧର।

ଦୃଶ୍ୟ - ଦୁଇ

ମୁଁ ଶବ୍ଦ ହୋଇସାରିବା ପରେ ମଧ୍ୟ ପକ୍ଷପାତିତାରୁ ମୁକୁଳି ନ ଥିଲି। ମୋ ଛାତି ଉପରେ ମୁଣ୍ଡ ରଖି କାନ୍ଦୁଥିଲେ ଦୁଇ ଝିଅ। କ୍ଳାନ୍ତମାନେ କ୍ରମା କର୍ମ ସରଞ୍ଚାମ ଯୋଗାତରେ ଲାଗିପଡ଼ିଥିଲେ। ମୁଁ କିନ୍ତୁ ମୋ ପୁଅକୁ ଖୋଜୁଥିଲି। ମୋ ଚାରିପାଖେ ନ ପାଇ ମୁଁ ହତଶ ହେଲି। ଏବେ ଛ' ଖଣ୍ଡ କାଠ, ପାଳ ବରୁଆ, ମାଟି ହାଣ୍ଡି ଆଉ ମଲା ତୁଳସୀ ଆଡ଼େ ମୁହଁ ବୁଲାଇଲି। କେଉଁ ଜିନିଷ ସହ ବି ଉପସ୍ଥିତ ନ ଥିଲା ସେ। ମୋ ଆଖି ଆକାଶରୁ କେବଳ ତାକୁ ହିଁ ଖୋଜୁଥିଲା। ପୁନର୍ବାର ସାହାଣ ମେଲା ଥିବାର ମୋତେ ଦେଖା ଯାଉଥିଲା। ମୁଁ ବିକଳ ହେଉଥିଲି ତା' ହାତରୁ ନିଆଁ ଟିକେ ପାଇବା ପାଇଁ, ମାତ୍ର ସେ ଉପସ୍ଥିତ ନ ଥିଲା। ଲେଲିହାନ ଶିଖାରେ ଜଳି ଯାଉଥିଲା ମୋ ଶରୀର। ଖଣ୍ଡେ ଦୂରରେ ଝିଅଟିଏ ଠିଆ ହୋଇଥିଲା ହାତରେ ବାଡ଼ି ଖଣ୍ଡେ ଧରି। ତା' ଆଖି ଆଉ ମୁହଁ ଖାଉଁଳା ଦିଶୁଥିଲା। ସମ୍ଭବତଃ ସେ ହିଁ ମୋ ମୁହଁରେ ଅଗ୍ନି ସଂଯୋଗ କରିଥିଲା। ଏବେ ମୁଁ ବୁଝି ସାରିଥିଲି, ସେଦିନ ବୋଲିରେ ହାତଗୋଡ଼ ଛାତି ଖୋଜୁଥିବା ନବଜାତକଟି ମୋ ସବା ସାନ ଝିଅ ଥିଲା ; ଯାହାର ଉପସ୍ଥିତି ମୁଁ ଏଯାଏ ଅସ୍ଵୀକାର କରୁଥିଲି। ଆଜିଯାଏ ଏକ କାଳ୍ପନିକ ଚରିତ୍ରକୁ ନେଇ ମୁଁ ତୃପ୍ତ ଥିଲି। ମୁଁ ମୋ ସତ ସ୍ଵୀକାର କଲା ପରେ ପଲ୍ଲୀସନରେ ଶୂନ୍ୟରେ ଭାସି ଚାଲିଥିଲି ସ୍ଵର୍ଗର ପ୍ରାରୁର୍ଯ୍ୟ ଆଡ଼କୁ।

-ଗୀତାଗ୍ରାମ, ଅନୁଗୋଳ, ମୋ-୮୨୪୯୫୮୬୪୪୩

ତିନୋଟି ଏକପଦା

-ଭରତ ଚନ୍ଦ୍ର ଦାଶ

ଏକ

ମୋ ହୃଦୟ ଭାବ ପ୍ରୀତି ଅନୁଭବ
ଅଧରରୁ ପଡ଼ି ତୁମେ
ପ୍ରୀତି ଇତିହାସ ପ୍ରଣୟ ନିର୍ଯ୍ୟାସ
ଲେଖାଅଛି ତୁମ ନାମେ।

ଦୁଇ

ପ୍ରୀତି ଅନୁପମ ହୃଦୟ କୁସୁମ
ସମର୍ପି ଦେଉଛି ତିତ୍ତେ
ପ୍ରତୀକ୍ଷିତ ପ୍ରାଣ ବିରହେ ଦାରୁଣ
ଯାତନା ଦିଅ ନା ମୋତେ।

ତିନି

ପ୍ରତି ନିଶୀଥରେ ଅଭିସାରିକା ସେ
ସଜାଏ ନିଜର ରୂପ
ପ୍ରଣୟା ହେ ତୁମେ ପ୍ରୀତି ଭ୍ରମ ଭ୍ରମେ
ଜଳାଅ ପ୍ରଣୟ ଦୀପ ।

- ମାକୌଣା, ବାଲେଶ୍ଵର
ମୋ-୯୪୩୭୩୭୨୧୨୭

ଦେଶ

-ଭବାନୀ ଭୂୟାଁ

ଏ ମାଟି ତୋର
ଏ ଆକାଶ ତୋର
ପାଣି ତୋର
ପବନ ବି ତୋର ।
ଏ ଜଙ୍ଗଲ ତୋର

ଏ ପାହାଡ଼ ବି ତୋର ।
କିଏ କହିଲା ତୋର ଦେଶ
ନାହିଁ ?
ଦେଶ ଖଣ୍ଡେ ମାଟି ନୁହେଁ
କି, ନାଲି ନେଳି ଗାରତଣା
ସାମାରେଖା ନୁହେଁ ।
ଯିଏ ଯେତେବେଳେ ପାରିବ
ତୋତେ ଉତ୍ଖାତ କରିବ ।
ତୋ ରକ୍ତରେ ହୋରି ଖେଳିବ ।
ତୋ ଭୋକ ହିଁ ତ ତୋର

ଦେଶ ।
ତୋ ହାତ ହିଁ ତ ତୋର ଦେଶ ।
ତୋ ପାଦ ହିଁ ତ ତୋର ଦେଶ ।
ତୋ ସାମର୍ଯ୍ୟ ହିଁ ତ ତୋର
ଦେଶ ।
ତୋ ଅଧିକାର ହିଁ ଦେଶ
ଗଢ଼ିଛି ।
ତୋ ପ୍ରେମ ହିଁ ଦେଶକୁ
ସଂଜୀବିତ କରିଛି ।

ତୋ ବିଦ୍ରୋହୀ ପାଦ
ଯେଉଁଠି ପଡ଼ିବ
ସିଏ ତୋର ଦେଶ ।
ତୁ ଏ ଦେଶ ଗଢ଼ିଛୁ
ଏ ତୋର ଦେଶ ।
ତୁ ହିଁ ତ ନିଜେ ଗୋଟେ ଦେଶ ।

-ସ୍ଵର୍ଗଦ୍ଵାର, ପୁରୀ

ମୋ-୯୩୪୮୫୭୩୫୧୦

ଅଭିଷେକ-ଶିଳ୍ପା

ବିଚରା ଦିଲ୍

ଏକ ଭିନ୍ନ ଧରଣର ପ୍ରେମ କାହାଣୀକୁ ଆଧାର କରି ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ହେବାକୁ ଯାଉଛି ନୂଆ ଓଡ଼ିଆ ସିନେମା 'ବିଚରା ଦିଲ୍'। ପ୍ରେମ ପାଇଁ କେବଳ ପ୍ରେମିକା ନୁହେଁ ପ୍ରେମିକର ହୃଦୟ କେତେ ବିଶାଳ ହୋଇପାରେ ତାହା ଏହି ସିନେମାରେ ଦେଖିବାକୁ ମିଳିବ। ପ୍ରେମ ପାଇଁ ପ୍ରେମିକ ସବୁ ତ୍ୟାଗକୁ ସାହସର ସହ ମୁକାବିଲା କରୁଛି। ହେଲେ ନିଜ ପ୍ରେମ ନିଶାନରେ ସେ ସଫଳ ହୋଇପାରେ କି? ଏପରି ପ୍ରଶ୍ନର ଉତ୍ତର ରହିଛି ଏହି ଫିଲ୍ମର କାହାଣୀରେ। ଖାସ୍ କଥା ହେଲା ଉଭୟ ସିନେମାରୁ ନୂଆ ଯୋଡ଼ି ନିଜର ଓଲଟିବୁଦ୍ଧି କ୍ୟାରିୟର ଆରମ୍ଭ କରିବାକୁ ଯାଉଛନ୍ତି। ଏହି ଯୋଡ଼ି ହେଲେ ଅଭିଷେକ ଏବଂ ଶିଳ୍ପା। କେବଳ ସେତିକି ନୁହେଁ, ପ୍ରଥମ ଥର ପାଇଁ ପ୍ରଯୋଜକ ସାଜିଥିବା ସତ୍ୟନାରାୟଣ ଦାସ ଏପରି ରିସ୍କ ନେଉଛନ୍ତି। ଏ ନେଇ ପ୍ରଯୋଜକ କହନ୍ତି, "ଫିଲ୍ମର କାହାଣୀ ଅନ୍ୟ କାହାଣୀଠାରୁ ଭିନ୍ନ। କେବଳ ସେତିକି ନୁହେଁ ଅଭିଷେକ ଏବଂ ଶିଳ୍ପାଙ୍କୁ ଏଥିରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ସ୍ୱେଚ୍ଛା ଦେଉଛି। ସିନେମାଟିଏ ନିର୍ମାଣ କରିବା ଏକ ରିସ୍କ। ତଥାପି ସାହସର ସହ ପାଦ ଦେଇଛି।" ଜଗଦମ୍ଭା ପ୍ରଡକ୍ସନ କ୍ୟାମ୍ପରେ ଫିଲ୍ମଟିର ନିର୍ଦ୍ଦେଶନା ଦେଉଛନ୍ତି ସରୋଜ କାନ୍ତ। ଗୀତଗୁଡ଼ିକୁ ସ୍ୱର ଦେଇଛନ୍ତି ବିଭୁତି ଭୂଷଣ।

ଚେନ୍ଦ୍ରସନରେ ଆଲିୟା

ଆଲିୟାଙ୍କ ଚେନ୍ଦ୍ରସନ ବଢ଼ିଯାଇଛି। କାରଣ ଯେଉଁ ଫିଲ୍ମକୁ ନେଇ ସେ କେତେ ଆଶା କରିଥିଲେ ତାହାର ରିଲିଜ୍ ତେବ୍ ଗୁଞ୍ଜୁ ଗୁଞ୍ଜୁ ଯାଉଛି। ଫିଲ୍ମଟି କେବେ ରିଲିଜ୍ ହେବ ସେ ନେଇ ପ୍ରଯୋଜନା ସଂସ୍ଥା ପକ୍ଷରୁ ଠିକ୍ ସୂଚନା ଦିଆଯାଇନାହିଁ। ଶୁଣିବାକୁ ମିଳୁଛି ଯେମିତି ହେଲେ ଡିସେମ୍ବରରେ ହିଁ ରିଲିଜ୍ ହେବ। ହେଲେ ଏବେ ତ ପ୍ରେକ୍ଷାଳୟରେ ପୁଲ୍ଲିଲାଭ କରିପାରିବ ନାହିଁ। କାରଣ କେବଳ ଗାୟକଙ୍କୁ ନୁହେଁ ଅନୁସାରେ ସିନେମା ହଲ୍ ଖୋଲି ନାହିଁ, କଥା କ'ଣ କି ରଖିବାର କପୁର-ଆଲିୟା ଅଭିନୀତ 'ବ୍ରହ୍ମାସ୍ତ୍ର' ଏବେ ରିଲିଜ୍ ଅପେକ୍ଷାରେ ରହିଛି। ସେପଟେ ଏହାର ପ୍ରଯୋଜକ କରନ୍ କୋହର ତାହାକୁ ପ୍ରେକ୍ଷାଳୟ ଆବା ଓଟିଟି ଫର୍ମାଟରେ ରିଲିଜ୍ କରାଇବେ ସେ ନେଇ ଦୋହଲିକିତ ପଡ଼ିଛନ୍ତି। ସେପଟେ ଏପରି କଥା ଜାଣିବା ପରେ ଆଲିୟାଙ୍କ ଯୌର୍ଯ୍ୟର ବନ୍ଧ ଭାଙ୍ଗି ଯାଇଛି। ଏ ସମ୍ପର୍କରେ ସେ କହନ୍ତି, "ଫିଲ୍ମଟିର ରିଲିଜ୍ ତେବ୍ ଯେତିକି ଗୁଞ୍ଜୁ ଗୁଞ୍ଜୁ ଚାଲିଛି ମୋର ଚେନ୍ଦ୍ରସନ ସେତିକି ବଢ଼ିଚାଲିଛି। ତଥାପି ପ୍ରଯୋଜନା ସଂସ୍ଥା ଉପରେ ମୋର ଭରସା ରହିଛି। ଆଉ ବିଳମ୍ବ ନ କରି ଫିଲ୍ମଟି ରିଲିଜ୍ ହେବ ବୋଲି ଆଶା ରଖୁଛି। ଚେଟିକି ସବୁକିଛି କରନ୍ କି ଉପରେ ହିଁ ନିର୍ଭର କରେ।" ଫିଲ୍ମଟିର ନିର୍ଦ୍ଦେଶନା ଦେଉଛନ୍ତି ଆର୍ଯ୍ୟନ ମୁଖାର୍ଜୀ। ରଖିବାର-ଆଲିୟାଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଏଥିରେ ଅମିତାଭ ବଚ୍ଚନ, ନାଗାର୍ଜୁନ, ତିମ୍ମଲ କାପାଡିଆ ଏବଂ ମୌନି ରାୟ ଅଭିନୟ କରିଛନ୍ତି। ପ୍ରଥମେ ଏହି ଫିଲ୍ମର ଚାଇଟଲ ଥିଲା 'ଭ୍ରାଗର୍', ହେଲେ ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ ତାହାକୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରାଯାଇ 'ବ୍ରହ୍ମାସ୍ତ୍ର' ରଖାଯାଇଥିଲା।

ଅପେକ୍ଷାର ଫଳ ମିଠା

କିଆରା

କିଆରେ ଅଛି ଅପେକ୍ଷାର ଫଳ ମିଠା। ହେଲେ ସେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯୌର୍ଯ୍ୟର ସହ ଅପେକ୍ଷା କରିପାରିଲେ ହେଲା। ଦେଖିବାହାସି, ଦିନ ଯେତିକି ପାଖେଇ ଆସୁଛି କିଆରାଙ୍କ ଉତ୍ସାହ ସେତି ଅନୁସାରେ ବଢ଼ିଚାଲିଛି। କଥା କ'ଣ କି ତାଙ୍କ ଅଭିନୀତ 'ଭାୟୁ କି ଜ୍ୟୋତୀ' ଖୁବ୍ ଶୀଘ୍ର ରିଲିଜ୍ ହେବ। ଏବେ ତ କେବଳ ନିୟମ ଅନୁସାରେ ପ୍ରେକ୍ଷାଳୟ ବନ୍ଦ ରହିଛି। ତେଣୁ ଫିଲ୍ମଟି ଓଟିଟି ପ୍ଲାଟଫର୍ମରେ ପୁଲ୍ଲିଲାଭ କରିବ। ଏ ସମ୍ପର୍କରେ ଜାଣିବା ପରେ କିଆରା ଆତ୍ମୋତ୍ସାହ ଖୁସି କହିଲେ ନ ସରେ। କାରଣ ଏହି ଫିଲ୍ମଟିକୁ ନେଇ ବେଶ୍ ଆଶା ବାନ୍ଧି ବସିଛନ୍ତି ସେ। ଏ ସମ୍ପର୍କରେ କିଆରା କହନ୍ତି, "ଏହି ଫିଲ୍ମର କାହାଣୀ ଏବଂ ଉପସ୍ଥାପନା ଦର୍ଶକଙ୍କୁ ନିଶ୍ଚୟ ପ୍ରଭାବିତ କରିବ ବୋଲି ଆଶା ରଖୁଛି। ଏଥିରେ ମୋ ଭୂମିକାଟି ମଧ୍ୟ କୌଣସି ନୁହେଁ କିମ୍ପା ନୁହେଁ। କୋଭିଡ୍ ପାଇଁ ଏହାର ରିଲିଜ୍ ଲେଟ୍ ହୋଇଛି। ନିକଟରେ ପ୍ରଯୋଜନା ସଂସ୍ଥା ପକ୍ଷରୁ ସୂଚନା ଦିଆଯାଇଛି ଯେ ଫିଲ୍ମଟି ଡିସେମ୍ବର ୧୧ରେ ଓଟିଟି ଫର୍ମାଟରେ ପୁଲ୍ଲିଲାଭ କରିବ। ତେଣୁ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଏବେଠାରୁ ଦିନ ରାତିବା ଆରମ୍ଭ କରିଦେଇଛି। ତା'ସହ ଅପେକ୍ଷାର ଫଳ ମିଠା ବୋଲି କୁହନ୍ତି। ତେଣୁ ଏହି ଫିଲ୍ମଟି ହିଁ ହେବ ବୋଲି ଆଶା ରଖୁଛି।" ତେବେ କିଆରାଙ୍କ ଆଶା କେତେ ସତ ବୋଲି ପ୍ରମାଣିତ ହେଉଛି ତାହା ଚଳିଚିତ୍ରଟି ରିଲିଜ୍ ହେଲେ ହିଁ ଜଣାପଡ଼ିବ। ଫିଲ୍ମଟିର ନିର୍ଦ୍ଦେଶନା ଦେଉଛନ୍ତି ଅବୀର ସେନଗୁପ୍ତା।

ବ୍ୟସ୍ତ ଦୀପିକା

ଏବେ ତ କୋଭିଡ୍ ଗାଇଡ୍‌ଲାଇନ୍ ଅନୁସାରେ ଫିଲ୍ମଗୁଡ଼ିକର ଶୁଟିଂ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଯାଇଛି। ତେଣୁ କେତେକ ପାଇଁ ଶୁଣୁ ବଲିଉଡ୍ ପୁଣି ଥରେ ଚଳଚ୍ଚିତ୍ର ହୋଇଉଠିଛି। କଳାକାରମାନେ ନୂଆ ସିନେମା ସାଇନ୍ କରୁଛନ୍ତି ଏବଂ ଅଧ୍ୟାପକ୍ଷର ଆ ପଡ଼ିଥିବା ଫିଲ୍ମଗୁଡ଼ିକର ଶୁଟିଂ ପୁରାଦର୍ମରେ ଆରମ୍ଭ ଚାଲିଛି। ଏବେ ଦୀପିକା ନିଜ ଫିଲ୍ମଗୁଡ଼ିକର ଶୁଟିଂ ପାଇଁ ବେଶ୍ ତପ୍ତ। ଶକୁନ୍ତ ବାଦ୍ରୀଙ୍କ ଅନୁଦାନରେ ଫିଲ୍ମରେ ସେ ଅଭିନୟ କରୁଛନ୍ତି। ଏହାର ନନ୍‌ଷ୍ଟପ୍ ଶୁଟିଂ ନିକଟରେ ଗୋଆରେ ଶେଷ ହୋଇଛି। ସେଠାରୁ ଫେରିବା ପରେ ଦୀପିକା ପୁଣି ଥରେ ଶୁଟିଂରେ ବ୍ୟସ୍ତ ହୋଇଯାଇଛନ୍ତି। କାରଣ ତାଙ୍କ ଡ୍ରେମ୍ ଫିଲ୍ମର ଶୁଟିଂ ଏବେ ବମ୍ବେରେ ଯସରାଜ ଫିଲ୍ମସ୍ ଷ୍ଟୁଡିଓରେ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଯାଇଛି। ତାହାର ଚାଇଟଲ ରହିଛି 'ପଠାନ୍', ଯାହାର ନାୟକ ସାଜିଛନ୍ତି ଶାହରୁଖ। ଦୀପିକା କହନ୍ତି, "ଏହି ଫିଲ୍ମର ଶୁଟିଂ କେବେ ଆରମ୍ଭ ହେବ ସେ ନେଇ ମୁଁ ଅପେକ୍ଷା କରିଥିଲି। କାରଣ ଶାହରୁଖଙ୍କ ପରି ଅଭିନେତାଙ୍କ ସହ କାମ କରିବାର ମଜା ନିଆରା। ଆମ ଅଭିନୀତ 'ଚେନାଇ ଏକ୍ସପ୍ରେସ' ହିଁ ହୋଇଥିଲା। ମୋର ଆଶା ରହିଛି ଯେ 'ପଠାନ୍' ମଧ୍ୟ ବକ୍ସ ଅଫିସରେ ରେକର୍ଡ୍ ସୃଷ୍ଟି କରିବ।"

ଯାହାକୁ ଡରୁଥିଲେ କ୍ୟାଟ୍ରିନା

ଯାହାକୁ କ୍ୟାଟ୍ରିନା ବେଶି ଡରନ୍ତି ଏବେ ସେପରି ଭୂମିକାରେ ଅଭିନୟ କରିବେ। ଯେତେବେଳେ ଏହି ଅଫର ମିଳିଲା ସେତେବେଳେ ସେ ଚିକେ ଅନୁସାରେ ପଡ଼ିଯାଇଥିଲେ। କାରଣ ସେ ଭୂତକୁ ଭାରି ଡରନ୍ତି। ପୁଣି ଏପରି ସଂଯୋଗ ସେ ଅଭିନୟ କରିବାକୁ ଯାଉଥିବା ହରର୍ କମେଡି ଫିଲ୍ମ 'ଫୋର୍ ଭୁଟ'ରେ ସେ ଭୂତୁଣୀ ଭୂମିକାରେ ଅଭିନୟ କରିବେ। ଏ ବିଷୟରେ କ୍ୟାଟ୍ରିନା କ୍ଲିଫ କହନ୍ତି, "ସତ କଥା କହିବାକୁ ଗଲେ ମୋତେ ଭୂତକୁ ଭାରି ଭୟ। ସ୍କୁଲରେ ପଢ଼ିବା ବେଳେ ଥରେ ମୁଁ ଭୂତ କଥା ଭାବି ଏମିତି ଡରି ଯାଇଥିଲି ଯେ ଧବନ ଧରି ସ୍କୁଲକୁ ଯାଇ ନ ଥିଲି। ଏବେ ସେହି ଭୟ ମୋ ମନରେ ରହିଛି। ଏପରି ଭୂମିକା ସମ୍ପର୍କରେ ଯେତେବେଳେ ଏହି ଫିଲ୍ମର ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ ଗୁରମିତ୍ ସିଂ ସୂଚନା ଦେଲେ ସେତେବେଳେ ମୁଁ ଅନୁସାରେ ପଡ଼ିଯାଇଥିଲି। ଅଫରଟିକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବି କି ନାହିଁ ସେଥିପାଇଁ ସସ୍ପାହେ ଚାଇମ୍ ନେଇଥିଲି ଏବଂ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ ମଧ୍ୟ ମୋ କଥାରେ ରାଜି ହୋଇଥିଲେ। ମୋ କ୍ୟାରିୟରରେ ମୁଁ ପ୍ରଥମ ଥର ପାଇଁ ଭୂତୁଣୀ ଭୂମିକାରେ ଅଭିନୟ କରିବାକୁ ଯାଉଛି। ସାହସର ସହ କ୍ୟାମେରା ସାମ୍ନା କରିବି।" ଏକ୍ସପେକ୍ଟେସନ୍ ଏଣ୍ଡରଚେନମେଣ୍ଟ କ୍ୟାମ୍ପରେ ଏହାର ପ୍ରଯୋଜନା କରୁଛନ୍ତି ଫରହାନ ଅଖତର ଏବଂ ରିତେଶ ସିଂହପୁନି।

ପ୍ରେମିକାର ହସ : କେତେବେଳେ ଦିଠା ତ କେତେବେଳେ ବିଷ

ପ୍ରଶ୍ନ—ସବୁ ହସରେ ପ୍ରେମ ଲୁଚି ରହି ନ ଥାଏ—ଏକଥା କ’ଣ ସତ ?

—ପ୍ରଦ୍ୟୁମ୍ନ ରାଉତ, ରାଉରକେଲା

ଉତ୍ତର : ନିଶ୍ଚୟ ସତ। କାରଣ ପ୍ରେମିକାର ହସ : କେତେବେଳେ ମିଠା ଲାଗେ କେତେବେଳେ ବିଷ। ତେଣୁ ସେହି ହସ ଭିତରେ ଲୁଚି ରହିଥିବା ଅସଲ କଥାକୁ ମଗଜ ଖଟାଇ ପଢ଼ିପାରିଲେ ହେଲା। ଯଦି ସେହି ହସରେ କୁରତା ଥାଏ ତେବେ ଫସିଯିବା ହିଁ ସାର। ତେଣୁ ସୁନ୍ଦରୀ ହସକୁ ଭଲ ଭାବରେ ତର୍କମା କରି ପାଏ ପକାଇ।

ପ୍ରଶ୍ନ—ତା’ ଲାଜୁଆ ହସରେ ମୁଁ ଫସିଯାଇଛି। ତା’ର ଚୋରା ଚାହାଣୀ ମୋତେ ଘାଇଲା କରିଛି। ହେଲେ ତାକୁ କେମିତି ପ୍ରପୋଜ କରିବି ଜାଣିପାରୁ ନାହିଁ। ମନରେ ଭୟ ଆସୁଛି। କ’ଣ କରିବି ?

—ସୁଜିତ ସାହୁ, ବରଗଡ଼

ଉତ୍ତର : ଏପରି ମଉକାକୁ ହାତଛତା କରନ୍ତୁ ନାହିଁ। କାରଣ ଲାଜୁଆ ହସକୁ ଚୋରା ଚାହାଣୀ, ସେଥିରେ ଲୁଚିଛି ପ୍ରେମ କାହାଣୀ। ତେଣୁ ବିଳମ୍ବ ନ କରି ସୁବିଧା ସୁଯୋଗ ଦେଖି ମନ ଭିତରେ ଚାପି ହୋଇ ରହିଥିବା ମନର କଥାକୁ ସେହି ସୁନ୍ଦରୀ ଆଗରେ ପ୍ରକାଶ କରନ୍ତୁ। ଦେଖିବେ ଯଦି ପାଣିପାଗ ଠିକ୍ ରହିଲା, ତେବେ ସୋନେ ପେ ସୁହାଗା, ନା କ’ଣ କହୁଛନ୍ତି !

ପ୍ରଶ୍ନ—ଜଣେ ସୁନ୍ଦରୀ ସହ ଅନେକ ଥର ଦେଖାହେବା ପରେ ମୋ ମନ କେମିତି ଚୋରି ହୋଇଗଲା ତାହା ଜାଣିପାରିଲି ନାହିଁ। ଏବେ ଆମେ ଦୁହେଁ ପ୍ରେମ ତୋରିରେ ବାନ୍ଧି ହୋଇଯାଇଛି। ଆମ ପ୍ରେମରେ କିଛି ଅସୁବିଧା ହେବ ନାହିଁ ତ ?

—ଯତୀନ ନାୟକ, ମହାକାଳପଡ଼ା, କେନ୍ଦ୍ରାପଡ଼ା

ଉତ୍ତର : ଆପଣଙ୍କ ପ୍ରେମର ଗାଡ଼ି ସୁରୁଖୁରୁରେ ଚାଲିବା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ଦୁହେଁଙ୍କ ଉପରେ ନିଭର କରେ। ବାକି ରହିଲା ଆପଣଙ୍କ ମନ ଚୋରି ହେବା କଥା। ‘ଲାଜେଇ

ଫୁଲେଇ କନକ ଗୋରୀ ଧୀରେ ଧୀରେ ମନ କରିଛି ଚୋରି।’ ଅର୍ଥାତ୍, ସେହି ଫୁଲେଇ ରାଧିକ କେତେବେଳେ ଆପଣଙ୍କ ମନକୁ ଚୋରି କରିନେଇଛି ତାହା ଆପଣ ଜାଣିପାରି ନାହାନ୍ତି। ପ୍ରେମର ଆରମ୍ଭ ଏମିତି ହିଁ ହୋଇଥାଏ। ଭାବୁ ଭାବୁ କେତେବେଳେ ଜଣେ ନିଜ ମନର ମାନସୀ ହୃଦୟରେ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ସ୍ଥାନ ଅଧିକାର କରିନିଏ ତାହା ସେ ନିଜେ ମଧ୍ୟ ଜାଣିପାରି ନ ଥାଏ। ବାସ୍, ଦୁହେଁଙ୍କର ବିଶ୍ୱାସକୁ ଆଧାର କରି ପ୍ରେମ ଆଗେଇଥାଏ। ତେଣୁ ପରସ୍ପର ଉପରେ ଯେତେଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଶତ ପ୍ରତିଶତ ଭରସା ଆଉ ବିଶ୍ୱାସ ରହିଥାଏ ସେତେଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରେମର ଗାଡ଼ି ବିନା ପ୍ରୋବ୍ଲେମରେ ଆଗକୁ ମାଡ଼ି ଚାଲିଥାଏ।

ପ୍ରଶ୍ନ—ପ୍ରେମ ଆରମ୍ଭ ହେଲା ବେଳେ ପ୍ରେମିକା ବେଶ୍ ହସି ହସି କଥା ହୁଏ। ହେଲେ ଆଗକୁ କୌଣସି କଥାରେ ଯଦି ଟିକେ ଓଲଟ ବିଲମ୍ବ ହୋଇଗଲା ତେବେ ଅଧା ବାଟରେ ହାତ ଛାଡ଼ି ଚାଲିଯାଏ। ଏମିତି କାହିଁକି ହୁଏ ?

—ଏସ.କେ., ବିଦ୍ୟାଧରପୁର, କଟକ

ଉତ୍ତର : ଅଧା ବାଟରେ ପ୍ରେମିକା ହାତ ଛାଡ଼ି ଚାଲିଗଲେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଦୋଷ ତା’ ମୁଣ୍ଡରେ ଲଦି ଦେବା କେତେ ଦୂର ଯୁକ୍ତଯୁକ୍ତ ତାହା ପ୍ରଥମେ ଚିନ୍ତା କରନ୍ତୁ। ଗୋଟିଏ ହାତରେ କ’ଣ କେବେ ତାଳି ବାଜିଲାଣି ? ପ୍ରେମିକର ମଧ୍ୟ କେଉଁଠି ଟିକେ ଭୁଲ ଭଟକା ଥାଇପାରେ, ଯାହାକୁ ଆଧାର କରି ପ୍ରେମିକା ଦୀର୍ଘଦିନର ପ୍ରେମକୁ ପ୍ରତାରଣାର ଗଭୀର ସମୁଦ୍ରରେ ବିସର୍ଜନ କରି ବାଟ କାଟି ଚାଲିଯାଏ। ଯଦି ଆପଣ ଜାଣୁଛନ୍ତି ଯେ, ଏହି ଧୋକା ପଛରେ ଆପଣଙ୍କର କିଛି ଭୁଲ ନାହିଁ, ତେବେ ଚିନ୍ତା କରୁଛନ୍ତି କିଆଁ ? ସେପରି ପ୍ରେମ ଆଉ ପ୍ରେମିକାକୁ ମନରୁ ଯେତେଶୀଘ୍ର ଦୂରରେ ଦେବେ ତାହା ଆପଣଙ୍କ ପାଇଁ ସେତେ ଭଲ।

ପ୍ରଥମ ରୋଜଗାର

ନାଟ୍ୟକାର, ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ ତଥା ଅଭିନେତା
କୈଳାସ ପାଣିଗ୍ରାହୀ ନିଜ ପ୍ରଥମ ରୋଜଗାର ସମ୍ପର୍କରେ ଯାହା କୁହନ୍ତି...

ପ୍ରଥମ ଦରମାକୁ ତିନିମାସ ଖର୍ଚ୍ଚ କରିଥିଲି

ଗଞ୍ଜାମ ଜିଲା ଧରାକୋଟରେ ମୋ ଜନ୍ମ। ସାତ ଭାଇଭଉଣୀ (୫ ଭାଇ ଓ ୨ ଭଉଣୀ) ମଧ୍ୟରେ ମୁଁ ସବା ସାନ। ତେଣୁ ବ୍ରହ୍ମପୁରରୁ ସ୍କୁଲ ଶିକ୍ଷା ସାରି ରାଉରକେଲାରେ ଥିବା ବଡ଼ ଭାଇଙ୍କ ପାଖକୁ ଉଚ୍ଚଶିକ୍ଷା ପାଇଁ ଯାଇଥିଲି। ସେଠାରେ ଇଉନିଟି କଲେଜରେ ପାଠପଢ଼ିବା ସହ ଅଣେଇ ଲେଖିଆ ନାମକ ଏକ କମ୍ପାନୀରେ ଅଫିସିଆଲ୍ ଷ୍ଟାଫ୍ ଭାବେ କାମ କରିବା ଆରମ୍ଭ କଲି। ସେତେବେଳେ ଏହି କମ୍ପାନୀ ତରଫରୁ ତିନିମାସକୁ ଥରେ ଦରମା ମିଳୁଥିଲା। କାମ କରିବାର ତିନିମାସ ପରେ ମୋତେ ଯେବେ ୪୫୦ ଟଙ୍କା ଦରମା ମିଳିଲା, ସେଦିନ ମୋ ଖୁସି କହିଲେ ନସରେ। ପାଖାପାଖି ୭/୮ ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଟଙ୍କାକୁ ମୁଁ ଖାଲି ଦେଖିକି ପୂର୍ଣ୍ଣ ପକେଟ ଭିତରେ ରଖି ଦେଉଥିଲି। ଆଦୌ ଖର୍ଚ୍ଚ କରୁ ନ ଥିଲି। ୮ ଦିନ ପରେ ଫିଲ୍ମ ଦେଖିବାକୁ ଲକ୍ଷ୍ମୀ ହେବାକୁ ଏଥିରୁ କିଛି ଟଙ୍କା ନେଇ ଫିଲ୍ମ ଦେଖିବାକୁ ଯାଇଥିଲି। ଆଉ ଯାହା ଟଙ୍କା ବଳିଥିଲା ତାକୁ ଅଳ୍ପ ଅଳ୍ପ କରି ତିନି ମାସ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଖର୍ଚ୍ଚ କରିଥିଲି। ପ୍ରାୟ ବର୍ଷେ ଏଠି କାମ କରିବା ପରେ ସେ ଚାକିରି ଛାଡ଼ିଦେଲି। କାରଣ ଥିଲା ନାଟକ ପ୍ରତି ମୋର ଦୁର୍ବଳତା। ପିଲାଟି ଦିନରୁ ନାଟକ ସହ ମୁଁ ଓଡ଼ିଆପ୍ରୋଡ଼ ଭାବରେ ଜଡ଼ିତ। କହିବାକୁ ଗଲେ ମୋ ଘର ହିଁ ଥିଲା ନାଟକର ଏକ ଭୂମିଆ। ମୋ ବାପା ଜଣେ ନାଟ୍ୟକାର, ନାଟ୍ୟ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ ଓ ଅଭିନେତା ଏବଂ ମୋ ବଡ଼ଭାଇ ଡ. ରମେଶ ପ୍ରସାଦ ପାଣିଗ୍ରାହୀ ଓଡ଼ିଶାର ଜଣେ ଲୋକପ୍ରିୟ ନାଟ୍ୟକାର। ତା’ଛଡ଼ା ମୋର ସବୁ ଭାଇମାନେ ମଧ୍ୟ ଥିଏଟର ସହ ଜଡ଼ିତ ଥିଲେ। ତେଣୁ ମୁଁ ବି ପିଲାଦିନରୁ ଏହି ନାଟକର ମାୟାରେ ପଡ଼ିଯାଇଥିଲି। କେବଳ ଏହି ଗୋଟିଏ ଚାକିରି ରୁହେଁ ପ୍ରାୟ ୭/୮ଟି ଚାକିରି ନାଟକ ପାଇଁ ଛାଡ଼ିଲି। ଏହା ପଛରେ ମୁଖ୍ୟ କାରଣ ହେଉଛି ସମୟ ଅଭାବରୁ ଚାକିରି ଓ ନାଟକ ମଧ୍ୟରେ ସାମଞ୍ଜସ୍ୟ ରଖି ନ ପାରିବା। ତେବେ ସେ ଯାହା ହେଉ ଇଉନିଟି କଲେଜରେ ପଢ଼ି ମୁଁ ଓଡ଼ିଆ ସମ୍ମାନରେ ସ୍ନାତକ ପାସ କରିବା ସହ ଦିଲ୍ଲୀରେ ତିନି ମାସ ନାଟକରେ ଅଭିନୟ ଓ ନିର୍ଦ୍ଦେଶନା କ୍ଷେତ୍ରରେ ବିଧିବଦ୍ଧ ତାଲିମ୍ ବି ନେଇଥିଲି। ଏଥିସହିତ ରାଉରକେଲାରେ ‘ରଙ୍ଗମଞ୍ଚ’ ନାମରେ ନିଜର ଏକ ନାଟ୍ୟସଂସ୍ଥା ମଧ୍ୟ କଲି। ବାସ୍ ସେବେଠାରୁ ମୁଁ ଆଉ ପଛକୁ ଫେରି ଚାହିଁନି। ନିଜ ନାଟ୍ୟସଂସ୍ଥା ସହ ଓଡ଼ିଶାର ଅନେକ ନାମାଦୀନା ନାଟ୍ୟସଂସ୍ଥାରେ ବି କାମ କରିଛି। ଯା’ ଭିତରେ ମୁଁ ପ୍ରାୟ ୨୭୦ରୁ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱ ନାଟକରେ ଅଭିନୟ କରିବା ସହ ନିର୍ଦ୍ଦେଶନା ଦେଇଛି। ସେହିପରି ମୋ ଲିଖିତ ୧୧ଟି ନାଟକ ମଞ୍ଚରେ ପରିବେଷଣ ହୋଇ ଦର୍ଶକଙ୍କର ଅନେକ ପ୍ରଶଂସା ବି ସାଉଁଟିଛି। ତେବେ ମୋ ଅଭିନୀତ କେତୋଟି ପ୍ରମୁଖ ନାଟକ ମଧ୍ୟରେ ରହିଛି : ଶେଷ ପାହାଚ, ଏ ଜୀବ ଭ୍ରମେ ଅକାରଣେ, ମନ ତୋହର ନିଜ ଗୁରୁ, କିମ୍ବଦନ୍ତୀ, ଗୋଟିଏ ବୃତ୍ତ ଅଧିକାର ସହଜ ପ୍ରଣାଳୀ, ହାତୀକୁ ହୋମିଓପାଥ, ପାର୍ଥ, ଅଳ୍ପରୋଷ୍ଟ, ଶୁଣ ପରୀକ୍ଷା ଦଣ୍ଡଧାରୀ ଇତ୍ୟାଦି। ସେହିପରି ମୋ ଲିଖିତ ନାଟକ ମଧ୍ୟ ରହିଛି: ସୁପ୍ର ଆକାଶର ଜହ୍ନ, ପୃଥିବୀ, ଅକ୍ଷୟ ବନ୍ୟାରେ ସନ୍ତରଣ, ଅଥଚ ଆମେ କ୍ରତବାସ ଏବଂ ଆସନ, ମାଲକିଶୁକ୍ଷ, ନର ବାନର, ସତ୍ୟମେବ ଜୟତେ, କାନ୍ଧ ସେପଟେ ଇତ୍ୟାଦି। କେବଳ ସେତିକି ରୁହେଁ, ମୋ ନିର୍ଦ୍ଦେଶିତ ଅନେକ ନାଟକ ନ୍ୟାଶନାଲ୍ ଥିଏଟର ଫେଷ୍ଟିଭାଲ୍ରେ ପରିବେଷଣ ହୋଇ ବହୁଥର ପ୍ରଥମ ପୁରସ୍କାର ମଧ୍ୟ ପାଇଛି। ଆଉ ମୋତେ ବି ବିଭିନ୍ନ ସଂସ୍ଥା ତରଫରୁ ନାଟ୍ୟକାର, ନାଟ୍ୟ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ ତଥା ଅଭିନେତା ଭାବେ ବହୁ ପୁରସ୍କାର ଓ ସମ୍ମାନ ମିଳିଛି। ତେବେ ନାଟକ ଭୂମିଆ ଛଡ଼ା ମୁଁ ଦୂରଦର୍ଶନ ତଥା କେତେକ ଘରୋଇ ଚ୍ୟାନେଲ୍ ତରଫରୁ ପ୍ରସାରିତ ମେଗା ଧାରାବାହିକରେ ମଧ୍ୟ ଅଭିନୟ କରିଛି। ଯେମିତିକି: ଭାବଗ୍ରାହୀ, ଗାଁ, ବାପା, ପରିଚୟ, କିଏ ସାତ କିଏ ସତର, ଲକ୍ଷ୍ମୀକାଳ, ଅଖ ବୁଲୁଥିଲେ ଚକ ବୁଲୁଥାଇ, ଗାୟତ୍ରୀ, କେମିତି ଏ ବନ୍ଧନ, ରାଜକନ୍ୟା, କାହାଣୀ ଆମ ଘରର, ପୁଣ୍ୟର ନଦୀ ତୀରେ ଇତ୍ୟାଦି। ଅନ୍ୟପକ୍ଷେ ୫ଟି ଓଡ଼ିଆ ଚଳଚ୍ଚିତ୍ର ଓ ଗୋଟିଏ ହିନ୍ଦୀ ଚଳଚ୍ଚିତ୍ରରେ ବି ଅଭିନୟ କରିବାର ସୁଯୋଗ ପାଇଛି। ଏହାଛଡ଼ା ସମ୍ବଲପୁର ଅଲ୍ ଇଣ୍ଡିଆ ରେଡିଓ ତରଫରୁ ଅଭିନେତା ଓ କଣ୍ଠଶିଳ୍ପୀ ଭାବେ ମୋତେ ସ୍ୱୀକୃତି ମଧ୍ୟ ମିଳିଛି। ତେଣୁ ଜୀବନରେ ଯାହା ବି ସଫଳତା ପାଇଛି ସେଥିପାଇଁ ମୋର ଉଦ୍ୟମ, ପରିବାର ଲୋକଙ୍କର ସହଯୋଗ ତଥା ଭଗବାନଙ୍କର ଆଶୀର୍ବାଦକୁ ମୁଁ ଶ୍ରେୟ ଦେବି।

ସାଥୀ

ଭକ୍ତପ୍ରବର ଜଟାୟୁଙ୍କ ବିଚାର

ଭକ୍ତ ପ୍ରବରଙ୍କ ଚାଲିକାରେ ମାଁଟି ଯୋଡ଼ାହେବା ପାଇଁ ଜଟାୟୁଙ୍କର ବି କିଛି କମ୍ ଯୋଗ୍ୟତା ନାହିଁ । ନିଜ ଇଷ୍ଟଙ୍କ ପାଇଁ ଜୀବନ ଦେଇ ଖଣିଆ ଲହୁଁଲୁହାଣ ହୋଇଛନ୍ତି ସେ । ମୃତ୍ୟୁବରଣ ମଧ୍ୟ କରିଛନ୍ତି । ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରିଛନ୍ତି ବୋଲି କହିଲେ ତ ତାଙ୍କ ପାଇଁ ଅପମାନଜନକ ଶବ୍ଦ ହେବ ବରଂ ପ୍ରଭୁ ରାମ ତାଙ୍କୁ ନିଜସ୍ୱ 'ହରି ରୂପ' ପ୍ରଦାନ କରି ସାଂକେତ ଧାମକୁ ପଠାଇ ଦେଇଛନ୍ତି । ଜଟାୟୁ ଏକ ପକ୍ଷୀ । ଶାଗୁଣୀ ପକ୍ଷୀ । କିନ୍ତୁ ତାଙ୍କ ବିଚାରବୋଧ ସର୍ବକାଳୀନ ମଣିଷର ବୋଧକୁ ଚପି ବହୁ ଉଚ୍ଚକୁ ଉଠିଯାଇଛି । ଗୋଟିଏ ମଣିଷର ମଣିଷତ୍ୱ ତାଙ୍କ ଅସ୍ତିତ୍ୱ ଆଗରେ ଫିକା ପଡ଼ିଯାଇଛି । ସେଥିପାଇଁ ଜଟାୟୁଙ୍କୁ ଏକ ପକ୍ଷୀ ଭାବରେ ଗ୍ରହଣ କରିବା ପାଇଁ ମନ କାହିଁକି ବେଳେ ବେଳେ କୁଣ୍ଠିତ ହୁଏ । ମା' ସାତାଙ୍କୁ ବଳପୂର୍ବକ ଉଠାଇ ନେଇ ପୁଷ୍ପକ ବିମାନରେ ଆକାଶରେ ଉଡ଼ିଚାଲିଛି ଦିଗ୍‌ବିଜୟୀ ରାବଣ । ଦୁଷ୍ଟ, 'ନାରୀ ଚୋର', 'ପାପୀ' ଆଦି ସମୟୋପନରେ ତ୍ରିଭୁବନରେ ଜୟ ଜୟ କାର, ଯୁବ ଓ ଯୁତି ଆଦି ଶୁଣିବାରେ ଅଭ୍ୟାସ ଥିବା କାନ ଦୁଇଟି ହଠାତ ଚିହ୍ନି ଉଠିଲା ରାବଣର । ସାମାନ୍ୟ ପକ୍ଷୀଟିର ପୁଣି ଏତେ ବହପ । ଆରମ୍ଭ ହେଲା ଉଭୟଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଯୁଦ୍ଧ । ପ୍ରଥମେ ଜଟାୟୁ ତାଙ୍କ ତୀକ୍ଷ୍ଣ ଚକ୍ଷୁରେ ରାବଣକୁ ରାମ୍ପି ଦିଦାରି ତଳେ ମୁହଁତ କରି ପକାଇଦେଲେ । ଏପରି ଅବସ୍ଥାରେ ଜଟାୟୁ ଚାହିଁଥିଲେ ତାଙ୍କ ମୁନିଆ ନନ୍ଦା ଦ୍ୱାରା ରାବଣର କୋଡ଼ିଏଟା ଆଖୁ ନଷ୍ଟ କରିଦେଇ ପାରିଥାନ୍ତେ ।

ଅଭୂତ । ଜଣଙ୍କର ପକ୍ଷ ଛିଡ଼ିଗଲା । ଆଉ ଜଣଙ୍କର ଯୋଡ଼ି ହୋଇଗଲା । ଉଭୟ ରାମଙ୍କ ଭକ୍ତ । ସମକାଳୀନ ବି । କାକଭୂଷଣିଙ୍କୁ ନିଜ ତେଣା ବାବଦରେ ପଚରାଗଲା । ସେ ଉତ୍ତର ଦେଲେ- ତେଣା ହେଲା ଭଲ ହେଲା । ଏବେ କୋଉ ଦ୍ୱାରପାଳ ଦ୍ୱାର ଫାଟକ ପାଖରେ ନ ଅଟକି ଉଡ଼ି ଉଡ଼ି ଯିବା ଯାଇ ପହଞ୍ଚିବ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଅଗଣାରେ । ମନ ଭରି ଦର୍ଶନ କରିବି ଶ୍ରୀରାମଙ୍କୁ । ଏବେ ଜଟାୟୁ କ'ଣ କହିଲେ ଶୁଣନ୍ତୁ । ଗୋଟିଏ ଭକ୍ତର ଏମିତି ଭାବନା ରହିବା ଦରକାର ପ୍ରତିକୂଳ ପରିସ୍ଥିତିରେ ବି । ଜଟାୟୁ କହିଲେ - ପକ୍ଷ ଥିବା ଅପେକ୍ଷା ପକ୍ଷ ବିହୀନ ହେବା ମୋ ପାଇଁ ଶୁଭକାର । ତେଣା ଥିଲେ ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଦର୍ଶନ କରିବାଟା ମୋର ଦାୟିତ୍ୱ ହୋଇଥାନ୍ତା । ଏବେ ତେଣା ନ ଥିବାରୁ ମୁଁ ଦାୟିତ୍ୱ ମୁକ୍ତ । ମୋ ପାଖରେ ପହଞ୍ଚିବା ଏବେ ପ୍ରଭୁଙ୍କ କାମ । ଶେଷରେ ପ୍ରଭୁ ଶ୍ରୀରାମ ଜଟାୟୁଙ୍କୁ ନିଜ କୋଳରେ ଧରିଛନ୍ତି । ପ୍ରାଣ ପ୍ରୟାଣ ସମୟରେ ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ସଖୀରେ ଦର୍ଶନ କରିବା କେବଳ ଭକ୍ତ ଶ୍ରେଷ୍ଠମାନଙ୍କ ଭାଗ୍ୟରେ ହିଁ କୁଟିଥାଏ ।

ଜଟାୟୁଙ୍କୁ କୋଳରେ ଧରିବା ବେଳେ ଶ୍ରୀରାମ କହିଥିଲେ- ଜଟାୟୁ ! ତୁମେ ଆଜି ଧନ୍ୟ । ପର ହିତ ପାଇଁ ତୁମେ ଆଜି ଦେହତ୍ୟାଗ କରିବା ପାଇଁ ଯାଉଛ । ପକ୍ଷୀକୂଳରେ ଜାତ ହୋଇ ପର ହିତ ପରି ଧର୍ମ କରି ତୁମେ ଆଜି ମହାନ ହୋଇଯାଇଛ । ତୁମକୁ ମୁଁ ଯୋଡ଼ି ହସ୍ତରେ ପ୍ରଣାମ କରୁଛି । ପାଠକେ ! ନିଃସ୍ୱାର୍ଥପର ଭାବେ ଅନ୍ୟର ଉପକାର କରିବାଠାରୁ ବଳି ବଡ଼ ଧର୍ମ ନାହିଁ । ଏବେ କଟକ, ଭୁବନେଶ୍ୱର ପରି ବିଭିନ୍ନ ସହର ଏବଂ ଗାଁଗଣାରେ ବହୁ ସାମାଜିକ ସଂଗଠନ ମୁଣ୍ଡ ଟେକି ସେବା କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି । ଦେଖାଯାଉଛି ଏଥିରେ ଏବେ ବହୁ ଯୁବ ଗୋଷ୍ଠୀ ସାମିଲ ହେଉଛନ୍ତି । ବଡ଼ ଖୁସିର କଥା ଲଭେ । ହେଲେ ସେବାଟି ଯୋଗ୍ୟ ଲୋକ ପାଖରେ ପହଞ୍ଚିଲେ ତାହା ଯଥାର୍ଥ ସାଧ୍ୟତା ହୁଏ । ଅଯାଚିତ ସେବା ସେବା ଦୁହେଁ, ବରଂ ଅଭିଶାପ । ଅଧିକ ଜଣେ ଗୁରୁତାଙ୍କର ତିନିଶିଖ୍ୟଙ୍କୁ ଡାକି କହିଲେ - ଆଜି ଯାଅ, କାହାର କିଛି ସେବା କରି ସଂଧ୍ୟାରେ ଫେରିବ । ଶିଖ୍ୟମାନେ ବିଦାୟ ନେଲେ । ଠିକ୍ ସନ୍ଧ୍ୟା ବେଳକୁ ଫେରିଲେ । କି ସେବା କଲ ବୋଲି ଶିଖ୍ୟଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ । ପ୍ରଥମ ଶିଖ୍ୟ କହିଲେ - ମୁଁ ଆଜି ଜଣେ ବୃଦ୍ଧଙ୍କୁ ରାସ୍ତା ପାର କରାଇଛି । ଦ୍ୱିତୀୟ ଶିଖ୍ୟ ବି ଏକା ଉତ୍ତର ଦେଲେ । ଗୁରୁ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହେଲେ । ଆହୁରି ଚକିତ ହେଲେ ଯେତେବେଳେ ତୃତୀୟ ଶିଖ୍ୟ ବି ସମାନ ଉତ୍ତର ଦେଲେ । ଗୁରୁ କହିଲେ, ଆରେ ଗୋଟିଏ ବୃଦ୍ଧା ନା ଅଲଗା ଅଲଗା ବୃଦ୍ଧା ? ଆଜ୍ଞା, ଗୋଟିଏ ବୃଦ୍ଧା । ଆଜ୍ଞା, ଗୋଟିଏ ବୃଦ୍ଧାଙ୍କୁ ତୁମେ ତିନି ଜଣ ମିଶିକି କାହିଁକି ରାସ୍ତା ପାର କରାଉଥିଲୁ- ଗୁରୁ ପଚାରିଲେ ।

ଚିନ୍ମୟ ଚିନ୍ତନ
ଶ୍ରୀ ସନ୍ନ୍ୟାସୀ

ରାବଣ ସାଙ୍ଗରେ ଲଢ଼ୁଥିଲ ମ ? ତୁମେ ମରିବ ନାହିଁତ ଆଉ କିଏ ମରିବ ? ଯନ୍ତ୍ରଣା ଜର୍ଜରିତ ଜଟାୟୁ କହିଲେ-ତୁମେମାନେ ଭାବୁଛ କି ରାବଣ ସାଙ୍ଗେ ଲଢ଼େଇ କରି ମୁଁ ବୋକାମି କରିଛି ? ତା' ସହ ମୁଁ କୋଉ ଗୁଣ୍ଠରେ ବି ସମାନ ଦୁହେଁ, ତଥାପି ମୁଁ ଛାଡ଼ି ପାଡ଼ି ଦେଲି । ଖାସ୍ ଏଇଥିପାଇଁ ଯେ ଆଗାମୀ ଇତିହାସ ଭାରତବର୍ଷକୁ ନିନ୍ଦା ନ କରୁ । ବହୁ ବଡ଼ ବଡ଼ ଧାର୍ମିକ, ଶୂରବୀର ଆଉ ଜ୍ଞାନୀ ଆଉଁ ଆଉଁ ଜଣେ ଦୁଷ୍ଟ ଗୋଟିଏ ଅବକା ନାରୀକୁ ଅପହରଣ କରି ନେଇଯିବ ଏବଂ ଏହାକୁ ବିରୋଧ କରିବାକୁ କେହି ଜଣେ ନ ବାହାରିଲେ ଅନ୍ୟ ଦେଶମାନେ ଏ ଦେଶକୁ ନିନ୍ଦା କରିବେନି ? ରାବଣକୁ ମୁଁ ନ ପାରେ ପଛେ କିନ୍ତୁ ଧର୍ମ ର ମମତା ହୋଇ ରହିଗଲା । କେହି ତ କହିବେ ନା ଅନ୍ୟାୟ କି ଅତ୍ୟାଚାର ହେଲେ, ଭାରତର ଗୋଟିଏ ଶାଗୁଣୀ ପକ୍ଷୀ ବି ମୁହିଁ ଉଠାଇପାରେ । ଜୀବନକୁ ବାଜି ଲଗେଇ ଦେଇପାରେ । ଅଧର୍ମୀ ହୋଇ ବଞ୍ଚିବା ଅପେକ୍ଷା ଧର୍ମ ପାଇଁ ଜୀବନ ଦେଇଦେବା ଶତ ଗୁଣେ ଭଲ । ଏ ହେଉଛି ଜଟାୟୁଙ୍କ ବିଚାର । ଏବେ ଯଦି ରାସ୍ତାଘାଟରେ କେହି ଦୁର୍ଭିତ୍ୟ କୋଉ ମା' ଭଉଣୀର ଲଜ୍ଜିତ ନେଉଥିଲେ ଆମେ ଭୟରେ ଦେଖି ନ ଦେଖିଲା ପରି ବାଟ ଭାଙ୍ଗି ଚାଲି ଯାଉଛେ । କିଏ ମହାନ -ଜଟାୟୁ ନା ଆମେ ? ଜଟାୟୁର ପକ୍ଷ ଦ୍ୱୟ କଟିଗଲା । ପାଠକେ ! ରାମାୟଣରେ ଆଉ ଏକ ପକ୍ଷୀଙ୍କ ବର୍ଣ୍ଣନା ଅଛି ରାମ କଥା କହୁ କହୁ ଯାହାଙ୍କର ପକ୍ଷୀ କଅଁଳ ଉଠିଥିଲା । ସେ ହେଲେ କାକ, ଭୂଷଣି । ଦୁଇ ବିଚିତ୍ର ପକ୍ଷୀ । ଘଟଣା ମଧ୍ୟ

ଅଧିକ । ଜଣଙ୍କର ପକ୍ଷ ଛିଡ଼ିଗଲା । ଆଉ ଜଣଙ୍କର ଯୋଡ଼ି ହୋଇଗଲା । ଉଭୟ ରାମଙ୍କ ଭକ୍ତ । ସମକାଳୀନ ବି । କାକଭୂଷଣିଙ୍କୁ ନିଜ ତେଣା ବାବଦରେ ପଚରାଗଲା । ସେ ଉତ୍ତର ଦେଲେ- ତେଣା ହେଲା ଭଲ ହେଲା । ଏବେ କୋଉ ଦ୍ୱାରପାଳ ଦ୍ୱାର ଫାଟକ ପାଖରେ ନ ଅଟକି ଉଡ଼ି ଉଡ଼ି ଯିବା ଯାଇ ପହଞ୍ଚିବ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଅଗଣାରେ । ମନ ଭରି ଦର୍ଶନ କରିବି ଶ୍ରୀରାମଙ୍କୁ । ଏବେ ଜଟାୟୁ କ'ଣ କହିଲେ ଶୁଣନ୍ତୁ । ଗୋଟିଏ ଭକ୍ତର ଏମିତି ଭାବନା ରହିବା ଦରକାର ପ୍ରତିକୂଳ ପରିସ୍ଥିତିରେ ବି । ଜଟାୟୁ କହିଲେ - ପକ୍ଷ ଥିବା ଅପେକ୍ଷା ପକ୍ଷ ବିହୀନ ହେବା ମୋ ପାଇଁ ଶୁଭକାର । ତେଣା ଥିଲେ ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଦର୍ଶନ କରିବାଟା ମୋର ଦାୟିତ୍ୱ ହୋଇଥାନ୍ତା । ଏବେ ତେଣା ନ ଥିବାରୁ ମୁଁ ଦାୟିତ୍ୱ ମୁକ୍ତ । ମୋ ପାଖରେ ପହଞ୍ଚିବା ଏବେ ପ୍ରଭୁଙ୍କ କାମ । ଶେଷରେ ପ୍ରଭୁ ଶ୍ରୀରାମ ଜଟାୟୁଙ୍କୁ ନିଜ କୋଳରେ ଧରିଛନ୍ତି । ପ୍ରାଣ ପ୍ରୟାଣ ସମୟରେ ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ସଖୀରେ ଦର୍ଶନ କରିବା କେବଳ ଭକ୍ତ ଶ୍ରେଷ୍ଠମାନଙ୍କ ଭାଗ୍ୟରେ ହିଁ କୁଟିଥାଏ ।

-ଦିବ୍ୟଲୋକ ସନ୍ନ୍ୟାସୀ, କଟକ
srisanyasi୧୨୩@gmail.Com

ପୋଷ୍ଟ କୋଭିଡ୍ କେୟାର

କୋଭିଡ୍ ପଜିଟିଭ୍ ସଂଖ୍ୟା ବଢ଼ୁଛି । ଆଉ ଚିକିତ୍ସା ପରେ ସୁସ୍ଥ ହେଉଥିବା ଲୋକଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା ବି କିଛି କମ୍ ନୁହେଁ । କିନ୍ତୁ ସୁସ୍ଥ ହେବା ପରେ ବି ଅନେକଙ୍କଠାରେ ଦୁର୍ବଳତା ଅନୁଭବ କରିବା, ନିଃଶ୍ୱାସ ହେବାରେ କଷ୍ଟ ଅନୁଭବ କରିବା ଭଳି କିଛି ସମସ୍ୟା ରହୁଛି । ଯାହାକି ପୋଷ୍ଟ କୋଭିଡ୍ ସମସ୍ୟା କୁହାଯାଉଛି । ତେଣୁ କିଭଳି ନେବେ ପୋଷ୍ଟ କୋଭିଡ୍ କେୟାର ଜାଣନ୍ତୁ ସେ ସମ୍ପର୍କରେ କିଛି...

ଶକ୍ତି ବଢ଼ାଏ । ତେଣୁ ଏହାକୁ ବି ଖାଦ୍ୟରେ ସାମିଲ କଲେ ଭଲ ।

୨. ୬-୭ ଘଣ୍ଟାର ସୁନିଦ୍ରା ନିହାତି ଆବଶ୍ୟକ ।

୩. ବ୍ୟାୟାମ ବି ଖୁବ୍ ଜରୁରୀ । ୧୫ ମିନିଟ୍‌ର ମର୍ନିଂଡ୍ରାକ୍ ହେଉ କି ଘର ଭିତରେ ଏରୋବିକ୍ସ, ଯାହାକି ହେଉ କିଛି ନା କିଛି ବ୍ୟାୟାମ ନିହାତି କରନ୍ତୁ । ଏହାଦ୍ୱାରା ମାଂସପେଶୀରେ ରକ୍ତସଞ୍ଚାଳନ ଭଲରେ ହୁଏ । ହାତରେ କ୍ୟାଲସିୟମ ଓ ଭିଟାମିନ-ଡି ଆବଶ୍ୟକତା ବଢ଼ିଥାଏ । ଫଳରେ ଶରୀରର ଷ୍ଟାମିନା ବଢ଼ିଥାଏ ।

୪. ମାର୍ଜରୀ ଆସନ, ଭୃଜଙ୍ଗାସନ, ଅର୍ଦ୍ଧଚନ୍ଦ୍ରାସନ ଓ ସୂର୍ଯ୍ୟ ନମସ୍କାର ପୁସ୍‌ପୁସ୍ ଓ ପୂରା ଶରୀରର ସ୍ନାୟୁ ପାଇଁ ଲାଭଦାୟକ । ତେଣୁ ଏସବୁ ଯୋଗ କରିବାକୁ ପ୍ରୟାସ କରନ୍ତୁ । ଏହାବାଦ୍ ଶାରୀରିକ ସହ ମାନସିକ ସ୍ନାୟୁ ଉପରେ ଧ୍ୟାନ ଦେବା ମଧ୍ୟ ଜରୁରୀ ।

୧. ଘରେ ତିଆରି ଓ ପୌଷ୍ଟିକ ତରୁରେ ଭରା ଖାଦ୍ୟ ଖାଆନ୍ତୁ । ଛଣାଛଣି, ମିଠା କମ୍ ଖାଆନ୍ତୁ । ଫଳ, ସାଲାଡ୍, ଜୁସ୍ ଆଦି ଖାଦ୍ୟରେ ସାମିଲ କରିବେ । ଓମେଗା ଫ୍ୟାଟି ଏସିଡ୍ ଥିବା ଖାଦ୍ୟ ରୋଗପ୍ରତିଷେଧକ

ପୂଜା

ସୂଚନା

ଏଠାରେ ଫଟୋ ପ୍ରକାଶ ପାଇବା ପାଇଁ କିଛି ଟଙ୍କା ଦେବାକୁ ପଡ଼େନାହିଁ। ଯୋଗ୍ୟ ବିବେଚିତ ଫଟୋ ହିଁ ପ୍ରକାଶ ପାଇବ।

ହା18 ହା18

ହରିଷ୍

ଟ୍ରେନ୍‌ରେ ଜଣେ ଗାଉଁଲି ମହିଳା ନିଜ କୁନି ପୁଅର ପ୍ୟାଣ୍ଟ ବଦଳାଇ ଥାଆନ୍ତି। ଏହା ଦେଖି ଆଉ ଜଣେ ମହିଳା- ହରିଷ୍ ନାହିଁ କି? ଗାଉଁଲି ମହିଳା- ନାଲି ମାତାମା, ଖାଲି ପୁଟିସ୍ ହେଉଛି।

ବୋକା

ସୁଲୋଚନା ତିନି ଡବରେ ଲଙ୍କା ଓ ଲଙ୍କା ଡବରେ ତିନି ଲେଖିଥାଆନ୍ତି। ଏହା ଦେଖି ତାଙ୍କ ଶାଶୁ- ଆଲୋ, ଇଏ କ'ଣ ଓଲଟା ଲେଖିଛୁ? ସୁଲୋଚନା- ମା' ଧୀରେ କୁହ। ଡୁଁ ପରା ପିମ୍ପୁଡ଼ିକୁ ବୋକା ବନେଇବା ପାଇଁ ଏମିତି ଲେଖିଛି।

ସ୍କୁଲ

ରାଜେଶ୍‌ବାରୁ ପପୁକୁ- ହଇରେ, ସ୍କୁଲ କାହିଁକି ଯାଉନୁ? ପପୁ- ବହୁତ ଥର ଯାଇଥିଲି। ହେଲେ ମତେ ପରା ବାଡେଇକି ବାହାର କରିଦେଲେ। ରାଜେଶ୍‌ବାରୁ- କାହିଁକି? ପପୁ- ସାର୍ କହିଲେ ଝିଅଙ୍କ ସ୍କୁଲରେ ପଶୁଛି? ଯା' ଏଠା!

ଆପଣଙ୍କ ପୂର୍ଣ୍ଣ ମଡେଲ ଦିରର୍‌ରେ ଦେଖିବାକୁ ଚାହୁଁଥିଲେ ଯୋଗାଯୋଗ: ଧରିତ୍ରୀ ଛୁଟିଦିନ, ବି-୧୫ ରସୁଲଗଡ଼ ଶିଳ୍ପାଞ୍ଚଳ, ଭୁବନେଶ୍ୱର-୭୫୧୦୧୦ ଫୋନ ନଂ: (୦୬୭୪) ୨୫୮୦୧୦୧ ଫଟୋ ସୌଜନ୍ୟ: କୁମାର ଶରତ

ଦେବଭୂମି ଉତ୍ତରାଖଣ୍ଡ

ଉତ୍ତରାଖଣ୍ଡ ଭାରତର ଏକ ସୁନ୍ଦର ରାଜ୍ୟ, ଯାହା ଦେବଭୂମି ବା ଦେବତାଳ ଭୂମି ଭାବେ ବେଶ୍ ପ୍ରସିଦ୍ଧି ଲାଭ କରିଛି। ପର୍ଯ୍ୟଟକଙ୍କ ଦେଖିବା ନିମନ୍ତେ ଏଠାରେ ରହିଛି ଅନେକ ଧାର୍ମିକସ୍ଥଳ, ଶୈଳନିବାସ, ବନ୍ୟପ୍ରାଣୀ ଅଭୟାରଣ୍ୟ ଇତ୍ୟାଦି। ପର୍ଯ୍ୟଟନ ବ୍ୟତୀତ ବହୁ ଦୁଃସାହସିକ କ୍ରୀଡ଼ାର ମକା ନେବା ପାଇଁ ବି ଦେଶବିଦେଶରୁ ପର୍ଯ୍ୟଟକ ଏଠାକୁ ଆସିଥାନ୍ତି...

ଉତ୍ତରାଖଣ୍ଡ ଭାରତର ଏକ ସୁନ୍ଦର ତଥା ଶାନ୍ତିପୂର୍ଣ୍ଣ ପର୍ଯ୍ୟଟନ କେନ୍ଦ୍ର । ଦେବଭୂମି ଭାବେ ପରିଚିତ ଏହି ସ୍ଥାନଟି ନିଜର ଶାନ୍ତ ବାତାବରଣ, ମନମୋହକ ଦର୍ଶନୀୟ ସ୍ଥାନ ତଥା ଅପୂର୍ବ ପ୍ରାକୃତିକ ଦୃଶ୍ୟ ପାଇଁ ବେଶ୍ ଲୋକପ୍ରିୟତା ହାସଲ କରିପାରିଛି। ତେବେ କରୋନା ମହାମାରୀ ପାଇଁ ଏଠାରେ ପର୍ଯ୍ୟଟକଙ୍କ ଆଗମନକୁ ନେଇ ଅନେକ କଟକଣା ଜାରି କରାଯାଇଥିଲା। କିନ୍ତୁ ଏବେ ଅନେକ ନିୟମ କୋହଳ କରାଯାଇଥିବାରୁ ଧୀରେ ଧୀରେ ଏଠାକୁ ପର୍ଯ୍ୟଟକଙ୍କର ସଂଖ୍ୟା ବୃଦ୍ଧି ପାଇବାରେ ଲାଗିଲାଣି।

ପ୍ରମୁଖ ପର୍ଯ୍ୟଟନସ୍ଥଳୀ

ଉତ୍ତରାଖଣ୍ଡରେ ଏମିତି ଅନେକ ପର୍ଯ୍ୟଟନସ୍ଥଳୀ ରହିଛି, ଯେଉଁଠାକୁ କେବଳ ଭାରତୀୟ ପର୍ଯ୍ୟଟକ ନୁହେଁ ବିଦେଶୀ ଆଗନ୍ତୁକ ବି ବୁଲିବାକୁ ଆସିଥାନ୍ତି। ଯେମିତି କି ନୈନିତାଲ୍ ଓ ମସୌରୀ। ଏସବୁ ବ୍ୟତୀତ ଏଠାକାର କେତେକ ପ୍ରମୁଖ ପର୍ଯ୍ୟଟନସ୍ଥଳୀ ମଧ୍ୟରେ ରହିଛି: କେଦାରନାଥ, ଗଙ୍ଗୋତ୍ରୀ, ଯମୁନୋତ୍ରୀ, ବଦ୍ରିନାଥ, ଅଲମୋଡ଼ା, ରଷିକେଶ, ହେମକୁଣ୍ଡ ସାହିବ, ଭ୍ୟାଲୀ ଅଫ୍ ଫ୍ଲାଓରସ୍ ନ୍ୟାଶନାଲ୍ ପାର୍କ, ଡେରାଡୁନ, ହରିଦ୍ୱାର, ରାନୀକେଶ୍ୱର, ଖିଲି, ଭୀମତାଲ୍ ଇତ୍ୟାଦି ଅନ୍ୟତମ।

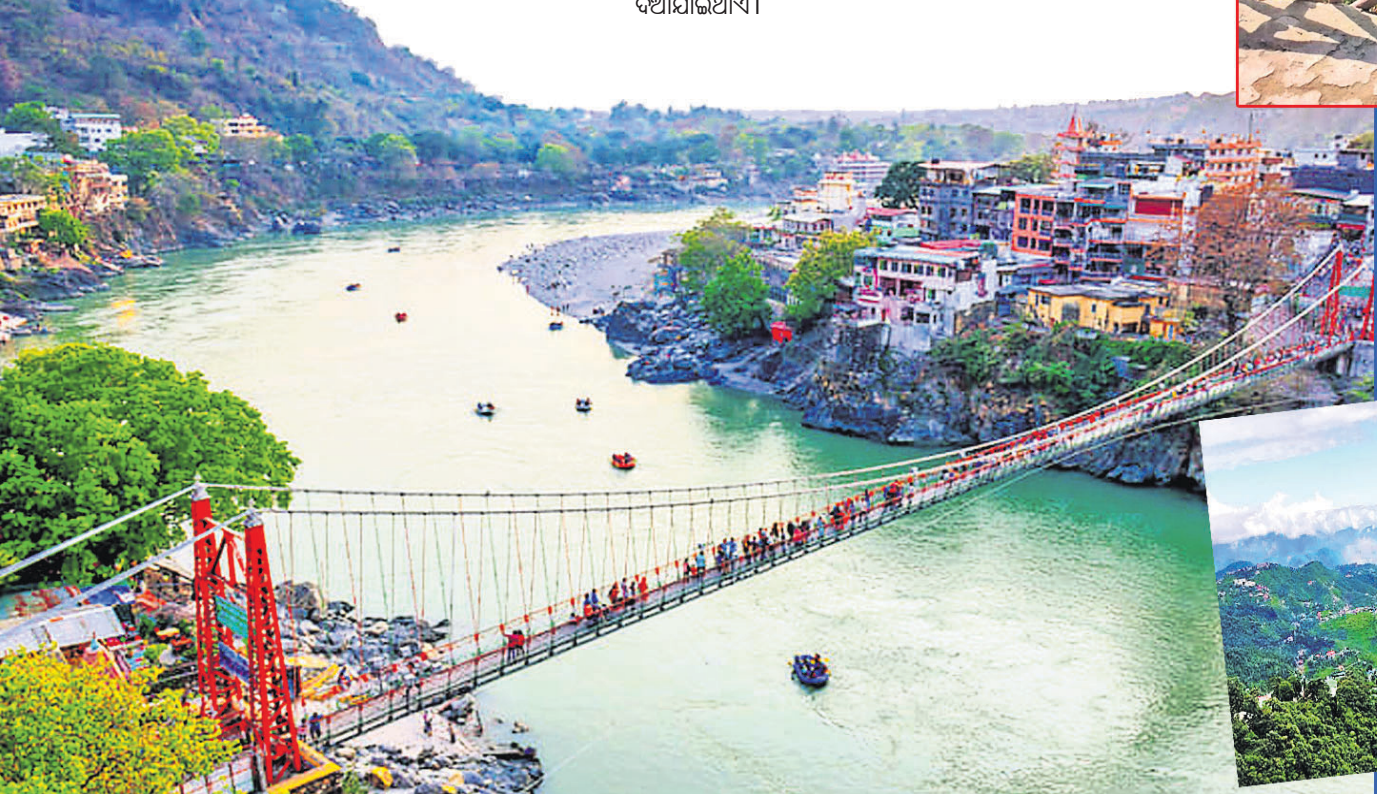
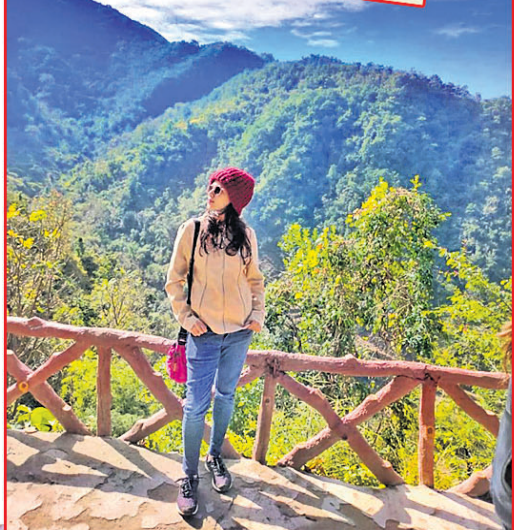
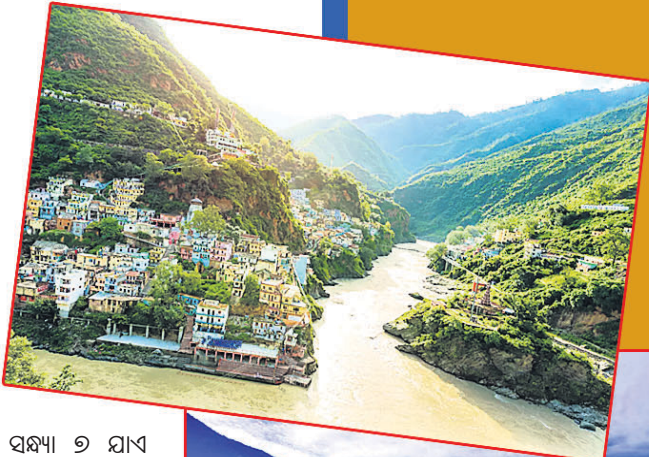
ଲୋକପ୍ରିୟ ଭୋଜନ

ଆଳୁ ଓ ଚମାଚୋର ଖୋଳ, ଫାନ୍ସୁ, ଚୈନସୁ, କୁମାଉନୀ ରାଇତା, ଭାଙ୍ଗ ଚଟଣୀ, କସ୍ତା, ଆଳୁ କେ ଗୁରୁଖେ, ଝଙ୍ଗୋରା କି ଖାର, ସିଙ୍ଗୋରୀ, ଝୁରୁକ୍ ଇତ୍ୟାଦି ହେଉଛି ଏଠାକାର ପ୍ରମୁଖ ଭୋଜନ। ଏହାଛଡ଼ା ସବୁ ବର୍ଗର ପର୍ଯ୍ୟଟକଙ୍କ ପାଇଁ ଏଠାରେ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ଭୋଜନର ସୁବିଧା ମଧ୍ୟ ଉପଲବ୍ଧ ଅଛି।

ଜାଣିବା କଥା

ଦେବଭୂମି ଉତ୍ତରାଖଣ୍ଡକୁ ପର୍ଯ୍ୟଟକଙ୍କର ଆଗମନକୁ ନେଇ କିଛିଟା ନିୟମ ଏବେ ବି ରହିଛି। ଯେମିତି କି:

- ଏଠାରେ ଥିବା କଣ୍ଠେନ୍ଦ୍ରମେଷ୍ଟ ଜୋନ୍ସକୁ କୌଣସି ବି ଲୋକଙ୍କୁ ପ୍ରବେଶ କରିବା ପାଇଁ ଅନୁମତି ମିଳିବ ନାହିଁ।
- ଏଠାରେ ଥିବା ରେଷ୍ଟୁରାଣ୍ଟଗୁଡ଼ିକ ସକାଳ ୭ରୁ ସନ୍ଧ୍ୟା ୭ ଯାଏ ଖୋଲାଯାଏ। ପର୍ଯ୍ୟଟକ ଏହି ସମୟ ଭିତରେ ହିଁ ନିଜ ପାଇଁ ଖାଦ୍ୟ ଯୋଗାଡ କରିନେବା ଦରକାର।
- ସେହିପରି ଏଠାକାର ଚାରିଧାମ ଯଥା: ଗଙ୍ଗୋତ୍ରୀ, ଯମୁନୋତ୍ରୀ, କେଦାରନାଥ ଓ ବଦ୍ରିନାଥର ଯାତ୍ରା କେବଳ ସେହି ରାଜ୍ୟର ଲୋକ ହିଁ କରିପାରିବେ। ରାଜ୍ୟ ବାହାରୁ ଆସୁଥିବା ପର୍ଯ୍ୟଟକ ଏଠାକୁ ବୁଲି ଯାଇପାରିବେ ନାହିଁ।
- ତା'ଛଡ଼ା ଉତ୍ତରାଖଣ୍ଡକୁ ପ୍ରବେଶ କରିବା ପାଇଁ ପର୍ଯ୍ୟଟକଙ୍କୁ ସ୍ଥାନୀୟ ଡ୍ରେସିଂକୋଡ୍ରେ ପଞ୍ଜୀକରଣ କରିବାକୁ ହୋଇଥାଏ।
- ଏଥିସହିତ ସମସ୍ତ ପର୍ଯ୍ୟଟକଙ୍କୁ ନିଜ ସାଥରେ ଚାରି ଦିନ ତଳର କୋଭିଡ୍ ନେଗେଟିଭ୍ ସାର୍ଟିଫିକେଟ୍ ନେଇ କି ଆସିବା ନିହାତି ଜରୁରୀ।
- ଏସବୁ ପରେ ବି କରୋନା ସମ୍ପର୍କିତ ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଜାରି କରାଯାଇଥିବା ସମସ୍ତ ନିୟମାବଳୀ ମାନିବାକୁ ଏଠାରେ ବେଶ୍ ଗୁରୁତ୍ୱ ଦିଆଯାଇଥାଏ।

ବାଉଁଶର ଗ୍ରାହପତ୍ର

ଆମ ଦେଶରେ ପ୍ରତିଭାର ଅଭାବ ନାହିଁ। ଏମିତି କି ଅଭାବ ଅସୁବିଧା ସତ୍ତ୍ୱେ ଅନେକ ପ୍ରତିଭାର ବିକାଶ ଘଟିଛି। ସେମିତି ପ୍ରତିଭା ହେଉଛନ୍ତି ମଣିପୁରର ଜଣେ ଯୁବକ। ଯେ କି ବାଉଁଶରେ ତିଆରି କରିଛନ୍ତି ମୋବାଇଲ୍ ପାଇଁ ଗ୍ରାହପତ୍ର। ଦ୍ୱାଦଶ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପଢ଼ିଥିବା ରମେଶ ନାମକ ଏହି ଯୁବକ ଉକ୍ତ ଗ୍ରାହପତ୍ର ତିଆରି କରିଛନ୍ତି। ରମେଶଙ୍କର ବାଉଁଶରେ ବିଭିନ୍ନ କଳାକୃତି ତିଆରି କରିବାର ସଉକ ରହିଛି। ସେ ତାଙ୍କମହଲଠାରୁ ଆରମ୍ଭ କରି ମଣିପୁରୀ କୁଡ଼ିଆ ଘର, ଜାହାଜ ଭଳି ଅନେକ କଳାକୃତି ତିଆରି କରିଛନ୍ତି। ହେଲେ ତାଙ୍କର ବାଉଁଶ ଗ୍ରାହପତ୍ର ସମସ୍ତଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟି ଆକର୍ଷଣ କରିଛି। ରମେଶ ନିଜର ବାଉଁଶ କଳାକୃତିର ଭିତ୍ତି କରି ଯୁଗ୍ମରେ ଅପଲୋଡ କରିଛନ୍ତି। କିନ୍ତୁ ଲକ୍ଷ୍ମଣର ସମୟରେ ଏକ ଭିତ୍ତି ପାଇଁ ଗ୍ରାହପତ୍ରର ଆବଶ୍ୟକତା ଥିଲା। କିନ୍ତୁ ସେହି ସମୟରେ କିଣି ହୋଇ ନ ଥିଲା। ତେଣୁ ବାଉଁଶରେ ହିଁ ଏକ ଗ୍ରାହପତ୍ର ତିଆରି କରିବାକୁ ସେ ମନ ବଳାଇଥିଲେ। ଆଉ ତାକୁ ତିଆରି କରିବା ପାଇଁ ୭ ଦିନ ସମୟ ଲାଗିଥିଲା। ଏଥିପାଇଁ ମଣିପୁରରେ ତାଙ୍କୁ ମେରିଟ୍ ଆଫର୍ଡ ସହ ଆହୁରି ଅନେକ ସମ୍ମାନରେ ସମ୍ମାନିତ କରାଯାଇଛି।

କାର୍ତ୍ତୁନ କର୍ମର

ନିଆରା ବୃତ୍ତି

ରୋଜଗାର ପଛା ଯାହାବି ହେଉ ଦୃଢ଼ମନୋବଳ ନେଇ ନିଷ୍ଠା ଓ ଉଦ୍ୟମ ଜାରି ରଖିଲେ କାର୍ଯ୍ୟରେ ସଫଳତା ନିଶ୍ଚୟ ମିଳେ । ଏମିତିରେ ଜଣେ ଶିକ୍ଷିତଯୁବକ ସ୍କୁଲ ଓ କଲେଜ ପଢ଼ାସାରି ଘରେ ବସି ନ ରହି କିପରି ନିଜେ ସ୍ଵାବଲମ୍ବୀ ହୋଇପାରିବେ ସେହି କଥା ଚିନ୍ତା କରୁଥିଲେ । ଅଧେ ମୁରୁଖ୍ୟବରୁ ଠେକୁଆ ପାଳନ ସମ୍ପର୍କରେ ଏକ ଭିଡ଼ିଓ ଦେଖିବାକୁ ପାଇଲେ । ଆଉ ଏବେ ସେ ଜଣେ ସଫଳ ଠେକୁଆ ପାଳକ ଭାବେ ଭଲ ରୋଜଗାର କରିବା ସହିତ ରାଜ୍ୟରେ ନିଜର ନିଆରା ପରିଚୟ ସୃଷ୍ଟି କରିପାରିଛନ୍ତି । ସେ ହେଲେ ଖୋର୍ଦ୍ଧା ଜିଲ୍ଲା ଟାଙ୍ଗୀ ବ୍ଲକ୍ ରତନପୁର ଗ୍ରାମପଞ୍ଚାୟତ ଅଧୀନ ତାଳଡ଼ିହ ଗାଁର ଆଲୋକ ପ୍ରଧାନ ଓରଫ ପପୁ ବୟସ ପ୍ରାୟ ୨୮ । ପିତା ଜଳଧର ପ୍ରଧାନ ଜଣେ ଅବସରପ୍ରାପ୍ତ ସୈନିକ, ମା' ମଣିମାଳା ଜଣେ ଗୃହିଣୀ । ଆଲୋକ କୁହନ୍ତି, ଗାଁରେ ସ୍କୁଲ,କଲେଜ ପଢ଼ାସାରି ଭୁବନେଶ୍ଵର ରିଜିଓନାଲ କଲେଜ ଅଫ ମ୍ୟାନେଜମେଣ୍ଟରେ MBA ଓ ଡା' ସହ NIIT ରୁ GNIIT ସଫ୍ଟୱେର ଇଞ୍ଜିନିୟରିଂ ସାରିଲି । ଘରେ ନ ବସି ଏକ ଘରୋଇ କମ୍ପାନୀରେ ପ୍ରାୟ ୪ବର୍ଷ ଧରି କାର୍ଯ୍ୟକରୁଥିଲି । କିନ୍ତୁ ନିଜେ କିପରି ସ୍ଵାଧୀନ ଭାବେ ଭଲ ରୋଜଗାର କରିପାରିବି ସେଥିପାଇଁ ଚିନ୍ତାଘାରିଲି । ଏମିତିରେ ଥରେ ମୁରୁଖ୍ୟବରୁ ଏକ ଠେକୁଆ ପାଳନ ଭିଡ଼ିଓ ଦେଖିଲି । ଠେକୁଆ ପାଳନ ସମ୍ପର୍କରେ ଜାଣିବା ପାଇଁ ଆସିୟାନ ରାବିଟ ଫାର୍ମର ନର୍ଥଇଷ୍ଟର ମୁଖ୍ୟ ମୁକ୍ତବିନ୍ଦର ମଲିକଙ୍କ ସହିତ କଥା ହୋଇପାରିଲି । ତାଙ୍କର ପରାମର୍ଶ ପରେ ହରିୟାଣାର ସଫିଦୋ ଅଞ୍ଚଳକୁ ଯାଇ ସେଠାରେ ଥିବା ତାଙ୍କର ଫାର୍ମରେ ଠେକୁଆ ପାଳନ, ଠେକୁଆମାନଙ୍କ ସୁରକ୍ଷା, ଖାଦ୍ୟବ୍ୟବସ୍ଥା ଓ ବ୍ୟବସାୟ ଆଦି ବିଷୟରେ ପ୍ରାୟ ୩/୪ଦିନରେ କିଛି ଟ୍ରେନିଂ ପାଇ ନିଜ ଗାଁକୁ ଫେରିଆସିଲି । ୨୦୧୯ ମସିହାରେ ପ୍ରଥମେ ଆମଅଞ୍ଚଳରେ ଏହି କାର୍ଯ୍ୟ ଆରମ୍ଭ କରିବା ପାଇଁ ପରିବାରରେ ପରାମର୍ଶ ନେଲି । ଘରର ବାରିପଟେ ଥିବା ପ୍ରାୟ ୩୦୦୦ଝୋୟାର ଫୁଟ୍ ଜାଗାରେ ଏକଛାତ ଘର ନିର୍ମାଣ କରାଗଲା । ତା' ପରେ ମାଂସ ପାଇଁ ବିକ୍ରି ହୋଇପାରୁଥିବା ବ୍ରାଧଲର ଠେକୁଆ ଯାହାକୁ କେରକରୁ-ହାଇଟ ଜ୍ୟାଣ୍ଟ, ସୋଭିଏଟ୍ ଟାନଚଲା, ଗ୍ରେଜ୍ୟାଣ୍ଟ, ନ୍ୟୁଜିଲାଣ୍ଡ ଡ୍ଵାଇଟ୍, ଟାଇଗର

ମୁରୁଖ୍ୟବରୁ ଠେକୁଆ ପାଳନ ସମ୍ପର୍କରେ ଏକ ଭିଡ଼ିଓ ଦେଖିବାକୁ ପାଇ ଏବେ ସେ ଜଣେ ସଫଳ ଠେକୁଆ ପାଳକ ଭାବେ ଭଲ ରୋଜଗାର କରିବା ସହିତ ନିଜର ନିଆରା ପରିଚୟ ସୃଷ୍ଟି କରିପାରିଛନ୍ତି...

ଜ୍ୟାଣ୍ଟ, ମିକ୍ସ ବ୍ରିଡ୍ ଆଦି ୬ଟି ପ୍ରକାରିର ପ୍ରାୟ ୨୦୦ଟି ଠେକୁଆ ମଧ୍ୟରେ ପୁରୁଷ ୬୦ଟି ଓ ମାଈ ଠେକୁଆ ୧୪୦ଟି କିଣା ହୋଇଥିଲା । ଘର ନିର୍ମାଣ ଓ ଠେକୁଆ ବାବଦକୁ ମୂଳଧନ ପ୍ରାୟ ୧୦ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ଖର୍ଚ୍ଚ ହୋଇଛି । ତେବେ ପ୍ରତି ଦିନ ଗୋଟିଏ ଠେକୁଆଙ୍କ ପିଛା ସକାଳୁ ପ୍ରାୟ ୧୦୦ଗ୍ରାମ ଘାସ, ଅଳ୍ପପାଣି, ସେହିପରି ସନ୍ଧ୍ୟାରେ ୫୦ରୁ ୬୫ଗ୍ରାମର ପ୍ୟାଲେଟ୍ ଫିଡ଼ (ଠେକୁଆ ଖାଦ୍ୟ) ଦିଆଯାଇଥାଏ । ଏହି ଫାର୍ମରେ ଠେକୁଆଙ୍କ ସୁରକ୍ଷା ପାଇଁ ତାର ଜାଲି,ତାପମାତ୍ରା ପ୍ରାୟ ୧୦ରୁ ୩୦ଡିଗ୍ରୀ ସେଣ୍ଟିଗ୍ରେଡ଼ର ରହିବାପାଇଁ ଫ୍ୟାନ, ବିଦ୍ୟୁତ୍ ବଲ୍‌ବ, ପୁଣି ଖରାଦିନେ ବିନା ମାଟିରେ ମକା ମଞ୍ଜିରୁ ସୃଷ୍ଟି ହେଉଥିବା ଘାସ (ହାଇଡ୍ରୋଫୋନିକ ଫୋଡ଼ର) ବ୍ୟବସ୍ଥା କରାଯାଇଥାଏ । ଏମିତିରେ ଗୋଟିଏ ଠେକୁଆର ଆୟୁଷ ପ୍ରାୟ ୬ରୁ ୭ ବର୍ଷ ହୋଇପାରେ । ସେମାନଙ୍କ ଜୀବନ କାଳ ମଧ୍ୟରେ ଓଜନ ପ୍ରାୟ ୪ରୁ ୫କିଗ୍ରା ହୋଇଥାଏ । ସେହିପରି ଗୋଟିଏ ମା' ଠେକୁଆ ୩୨ଦିନ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରାୟ ୨ରୁ ୧୦ଟି ଛୁଆ ଜନ୍ମ ଦେଇଥାଏ । ତେବେ ମା' ଠେକୁଆଟି ଗର୍ଭଧାରଣର ପ୍ରାରମ୍ଭରେ ଜନ୍ମ ଲାଭକରିବାକୁ ଅପେକ୍ଷା କରିଥିବା ଶାବକ ଠେକୁଆଙ୍କ ପାଇଁ ନିଜ ଲୋମରେ ଏକ ଶେଜ ତିଆରି କରିଥାନ୍ତି । ତା' ପରେ ମା' ଠେକୁଆଠାରୁ ଜନ୍ମ ଲାଭ କରିଥିବା ଶାବକ ଜନ୍ମରୁ ପ୍ରାୟ ୩୦ରୁ ୪୫ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କ୍ଷୀର ପିଅନ୍ତି । ତେବେ ଗୋଟେ ଠେକୁଆ ଦେଉ

କିଲୋ ଗ୍ରାମ ଓଜନ ହେବାକୁ ପ୍ରାୟ ୩ରୁ ୪ମାସ ସମୟ ଲାଗେ । ବିଶେଷ କରି ଏପରି ଠେକୁଆଙ୍କ ପତଳା ଝାଡା ହେଲେ ଓଫ୍‌ଲୋମାକ ସିରପ୍, ସେହିପରି ଅଣ୍ଡା ଜର ହେଲେ ପାରାସିଟାମଲ ସିରପ୍‌କୁ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ପରିମାଣ ପାଣିରେ ଗୋଳେଇ ପିଇବା ପାଇଁ ଦିଆଯାଇ ଥାଏ । କିନ୍ତୁ ମାଂସ ପାଇଁ ବିକ୍ରି ହେଉଥିବା ୧କିଗ୍ରା ଠେକୁଆର ମୂଲ୍ୟ ପ୍ରାୟ ୨୨୫ ଟଙ୍କାରେ ରାଜ୍ୟ ବାହାରକୁ ପଠାଯାଇଥାଏ । ଏବେ ପ୍ରାୟ ୨ରୁ ୩ମାସ ମଧ୍ୟରେ ଗୋଟିଏ ବ୍ୟାଟରେ ପ୍ରାୟ ଦେଢ଼ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କାର ଠେକୁଆ ବିକ୍ରି ହୋଇପାରୁଛି । ଏମିତିରେ ପ୍ରାୟ ସବୁ ଖର୍ଚ୍ଚ ଯାଇ ମାସକୁ ପ୍ରାୟ ୨୫ରୁ ୩୫ହଜାର ଟଙ୍କା ଲାଭ ମିଳି ପାରୁଛି । ଏଠାରେ ନିୟମିତ ଜଣେ ଶ୍ରମିକ କାର୍ଯ୍ୟ କରି ତା' ପରିବାର ଗୁରୁତାଣ ମେଣ୍ଟାଇ ଥାନ୍ତି । ଅନ୍ୟ ପଶୁ ପାଳନ ଚଳନାରେ ଠେକୁଆ ଫାର୍ମରେ କମ ପରିଶ୍ରମ । ସେମାନଙ୍କୁ ୨ଥର ଖାଦ୍ୟ ଦେବାକୁ ପଡ଼େ । ଜଣେ ୩୦ହଜାର ଟଙ୍କାରେ ବି ଏହି ପାଳନ ଆରମ୍ଭ କରିପାରିବ । ଏହି ଫାର୍ମ ଦ୍ଵାରା ଦୁଁ ବେଶ୍ ଖୁସି ଅଛି । ଭଲ ଲାଭ ବି ହୋଇପାରୁଛି । ଯଦି ସରକାରଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ଏଥିପ୍ରତି କିଛି ଆର୍ଥିକ ଓ ଟ୍ରେନିଂ ବ୍ୟବସ୍ଥା ହୁଏ ତେବେ ଅନେକ ଯୁବତୀ ଯୁବକ ଏହି ଠେକୁଆ ପାଳନରେ ଉପକୃତ ହୋଇପାରିବେ । ଏହା ଅନ୍ୟ ମାନଙ୍କୁ ରୋଜଗାର ପାଇଁ ପ୍ରେରଣା ଦେବାରେ ସହାୟକ ହୋଇପାରିବ ।

- ବନ ବିହାରୀ

ପାଛର ବାନ୍ତି ଅସୁଲ ସୁଲ

ବାନ୍ତି କଥା ଶୁଣିଲେ ବି ବାନ୍ତି ଲାଗେ । କିନ୍ତୁ ଜାଣି ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହେବେ ଏକ ଜଳଚର ପ୍ରାଣୀ ଅଛି, ଯାହାର ବାନ୍ତି ପାଇବା ପାଇଁ ଲୋକେ ପାଗଳ ହୁଅନ୍ତି । କାରଣ ତାକୁ ପାଇଲେ ରାତାରାତି ହୋଇଯିବେ କୋଟିପତି । ତେଣୁ ଏହାକୁ ପାଇବା ପାଇଁ କିଏ କେତେ ପ୍ରକାରର ପ୍ରୟାସ କରନ୍ତି । ସେହି ପ୍ରାଣୀ ହେଉଛି ହ୍ୱେଲ୍ ପାଛ । ତେବେ ମନରେ ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠୁଥିବ ଯେ, ବାନ୍ତିର ମୂଲ୍ୟ ଏତେ କାହିଁକି ? ସାଧାରଣତଃ ମହମ ପରି ତରଳ ପଦାର୍ଥ ହ୍ୱେଲ୍‌ର ଅନ୍ତନଳୀରେ ଥାଏ, ଯାହାକୁ ସେ ହଜମ କରି ନ ପାରି ବାନ୍ତି କରି ବାହାର କରିଦିଏ । ବାନ୍ତି କରିବା ପରେ ତାହା ଏକ ପଥରର ରୂପ ନେଇଥାଏ । ଆଉ ସମୁଦ୍ରରେ ଭାସମାନ ଅବସ୍ଥାରେ ମିଳେ । ଏହାର ଓଜନ ୧୫ ଗ୍ରାମରୁ ୫୦ କି.ଗ୍ରା. ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରହିଥାଏ । ଏହି ବାନ୍ତିପଥରକୁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ମନମୋହକ

ସୁଗନ୍ଧ ବାହାରିଥାଏ । ତେଣୁ ଏହାକୁ ଦାମୀ ପରଦ୍ୟୁମ୍ ତିଆରି କରିବାରେ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇଥାଏ । ସେଥିପାଇଁ ଏହାର ମୂଲ୍ୟ ଏତେ ଅଧିକ ହୋଇଥାଏ । ଏହାବାଦ୍ ଏହାକୁ ଔଷଧ, ସୁନ୍ଦର ତେଲ ଓ ଯୌନ ଶକ୍ତି ବଢ଼ାଇବା ପାଇଁ ଔଷଧ ତିଆରିରେ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଏ । ହ୍ୱେଲ୍ ଶରୀରରୁ ବାହାରୁଥିବା ଏହି ପଦାର୍ଥକୁ କେଉଁ ବୈଜ୍ଞାନିକ ବାନ୍ତି ବୋଲି କହନ୍ତି ତ ଆଉ କିଏ ମନ କହନ୍ତି । ଏହାକୁ ବୈଜ୍ଞାନିକ ଭାଷାରେ ଏମ୍‌ରଗ୍ରାସ୍ କୁହାଯାଏ । କେହି କେହି ଏହାକୁ ଭାସମାନ ସୁନା ବୋଲି ବି କହନ୍ତି । ପ୍ରାଚୀନ ମିଶରରେ ଏହାକୁ ବ୍ୟବହାର କରି ଅଗରବତି ତିଆରି କରାଯାଉଥିଲା । ଏବେ ଆଧୁନିକ ମିଶରରେ ସିଗାରେଟ୍‌କୁ ସୁନ୍ଦର କରିବା ପାଇଁ ଏହାକୁ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଉଛି । ମଧ୍ୟ ଯୁଗରେ ଯୁରୋପରେ ମୁଣ୍ଡବ୍ୟଥା, ଅଣ୍ଡା, ଫିଡ଼ସ୍ ଓ ଅନ୍ୟ ବହୁ ରୋଗର ଔଷଧ ତିଆରି ପାଇଁ ଏହାକୁ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଉଥିଲା ।

ଗୋବର ମୁଦ୍ଧ

କିର୍ନାଟକ ଓ ତାମିଲନାଡୁ ସୀମାର ଏକ ଛୋଟିଆ ଗାଁ ହେଉଛି ଗୁମାତାପୁର। କିନ୍ତୁ ଏବେ ଏହି ଛୋଟ ଗାଁ ସାରା ପୃଥିବୀରେ ପରିଚିତ ଲାଭ କରିଛି। କାରଣ ଦାପାବଳିକୁ ସେମାନେ ଏକ ଭିନ୍ନ ଧରଣରେ ପାଳନ କରି ସେହିଦିନର ଅନ୍ଧ କରନ୍ତି। ସ୍ନେହରେ ଲା ଟମାଟିନୋ ନାମକ ପରମ୍ପରା ରହିଛି; ଯେଉଁଥିରେ ଲୋକେ ଟମାଟୋ ଫିଙ୍ଗାଫୋପତା କରନ୍ତି। ଏହା ଏକପ୍ରକାରର ଟମାଟୋ ମୁଦ୍ଧ। ସେହିଭଳି ଗୁମାତାପୁର ଗାଁରେ ଲୋକେ ଦାପାବଳି ରୀତିରେ ପରସ୍ପରକୁ ଗୋବର ଫିଙ୍ଗାଫୋପତା କରନ୍ତି। ଏହି ଗୋବର ମୁଦ୍ଧକୁ ‘ଗୋରେହକା’ କୁହାଯାଏ। ଏଥିପାଇଁ ପ୍ରଥମେ ପ୍ରତି ଘରୁ ଗୋବର ସଂଗ୍ରହ କରାଯାଏ। ତାକୁ ଟ୍ରାକ୍ଟରରେ ସ୍ଥାନୀୟ ମନ୍ଦିରକୁ ଅଣାଯାଏ। ସେଠି ପୁରୋହିତ ପୂଜାପାଠ କରନ୍ତି। ପରେ ସେହି ଗୋବରକୁ ଗାଁର ଏକ ବଡ଼ ଜାଗାରେ ଢଳାଯାଏ। ଆଉ ଶୀର୍ଷ ନ ପିନ୍ଧି ଲୋକେ

ଫ୍ଲାଇଫୁଟ୍ ପୁରା କରିବ ଉଡ଼ିବାର ଇଚ୍ଛା

ନୀଳ ଆକାଶରେ ଉଡ଼ିବାର ଇଚ୍ଛା ମଣିଷର କାହିଁ କେଉଁ କାଳରୁ ରହି ଆସିଛି। ସେଥିପାଇଁ ଯଥା ସମ୍ଭବ ପ୍ରୟାସ ବି କରାଯାଇଛି। ଫଳରେ ଉଡ଼ାଜାହାଜ ପରି ଆବିଷ୍କାର ହୋଇଛି। କିନ୍ତୁ ଚଢ଼େଇ ଭଳି ନିଜେ ଡେଶା ମେଲାଇ ଉଡ଼ିବାର ଇଚ୍ଛା ପୂରଣ ହୋଇପାରି ନ ଥିଲା, ଯାହା ଏବେ ସମ୍ଭବ ହୋଇପାରିବ। କାରଣ ଲକ୍ଷ୍ମ୍ୟାରି କାର୍ ନିର୍ମାତା ବିଏମ୍‌ଡବ୍ଲ୍ୟୁ ଏବେ ତିଆରି କରିଛନ୍ତି ଏଭଳି ଏକ ଫ୍ଲାଇଫୁଟ୍, ଯାହାକୁ ପିନ୍ଧି ମଣିଷ ଆକାଶରେ ଆରାମରେ ଉଡ଼ିପାରିବ। ବିଏମ୍‌ଡବ୍ଲ୍ୟୁ ସହିତ ମିଶି ସ୍ଵାଇଜରଲ୍ୟାଣ୍ଡର ପିଟର୍ ସାଲ୍‌ଜମେନ୍ ଏହି ଫ୍ଲାଇଫୁଟ୍ ତିଆରି କରିଛନ୍ତି। ଏହାକୁ ପିନ୍ଧି ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ଯଶ୍ଵାକୁ ୧୮୬ ମାଇଲ୍ ବେଗରେ ଗତି କରି ୧୦ ହଜାର ଫୁଟ୍ ଉଚ୍ଚତାରେ ଉଡ଼ିପାରିବେ। ଏହାର ଡିଜାଇନ୍ ସାଲ୍‌ଜମେନ୍ କରିଛନ୍ତି। ଉକ୍ତ ସୁରୁତ ଚେଷ୍ଟ ମାଉଣ୍ଟରେ ଦୁଇଟି କାର୍ବନ ପ୍ରପେଲର୍ ଲାଗିଛି, ଯେଉଁଥିରେ ୭.୫ କିଲୋଓ୍ଵାର୍ ପାଓ୍ଵାର ଅଛି। ଏଥିରେ ପ୍ରାୟ ୨୫୦୦୦ ଆର୍ପିଏମ୍‌ର ଗତି ଓ ୧୫ କିଲୋଓ୍ଵାର୍ ଆଉଟ୍‌ପୁଟ୍ ଥାଏ। ଏହାର ପ୍ରଥମ ଉଡ଼ାଣ ପାଇଁ ଡିଜାଇନର୍ ସେଲ୍‌ଜମେନ୍‌ଙ୍କୁ ଏକ୍ସ୍ ପର୍ବତମାଳା ଅଞ୍ଚଳର ୧୦,୦୦୦ ଫୁଟ୍ ଉଚ୍ଚତାକୁ ହେଲିକପ୍ଟର ସାହାଯ୍ୟରେ ଅଣାଯାଇଥିଲା। ହେଲିକପ୍ଟରରୁ ଡେଇଁବାପରେ ସେ ଫ୍ଲାଇଫୁଟ୍ ସାହାଯ୍ୟରେ ଖୁବ୍ ଦ୍ରୁତ ବେଗରେ ସଫଳତାର ସହ ଉଡ଼ିଥିଲେ। ଆଉ ଏହାର ବେଗ ଦେଖି ସମସ୍ତେ ଚକିତ ହୋଇଯାଇଥିଲେ। ତେବେ ଏହାପୂର୍ବରୁ ସେ ୩୦ରୁ ଅଧିକ ଥର ଚେଷ୍ଟ ଉଡ଼ାଣ ଭରିଥିଲେ।

ସେହି ଗୋବର ଗଦା ପାଖକୁ ଆସିଛି। ଗୋବର ଧରି ଜଣେ ଆଉଜଣଙ୍କ ଉପରକୁ ଫୋପାଡ଼ନ୍ତି। ଦେଖୁ ଦେଖୁ ଗୋବର ମୁଦ୍ଧ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଯାଏ। ଲୋକଙ୍କର ବିଶ୍ଵାସ ରହିଛି ଯେ, ପୂଜାପାଠ ହୋଇଥିବା ଏହି ପବିତ୍ର ଗୋବର ଦ୍ଵାରା ଅନେକ ରୋଗ ଭଲ ହୋଇଥାଏ। ଏମିତିକି ଆଗକୁ ରୋଗ ହେବାର ଆଶଙ୍କା ବି ନ ଥାଏ।

ଗ୍ରୀନ୍‌ଓ୍ଵାଲ୍: କାନ୍ଧରେ ଚାଷ

ଭୂମି ବ୍ୟତୀତ ଅନେକ ସ୍ଥାନରେ ବି ଚାଷ କରନ୍ତି। କିନ୍ତୁ କେବେ କାନ୍ଧରେ ଯେ, ଚାଷ ହୋଇପାରେ ଭାବି ନ ଥିବେ। ଇସ୍ରାଏଲ୍‌ରେ କିଛି ନୂଆ ପ୍ରୟୋଗ କରି କାନ୍ଧରେ ଚାଷ କରାଯାଉଛି। ଏଠାକାର ଏକ କମ୍ପାନୀ ଏହି ଚାଷ ଆରମ୍ଭ କରିଛି, ଯାହାର ନାମ ହେଉଛି ଗ୍ରୀନ୍‌ଓ୍ଵାଲ୍। ଏବେ ଏହି କୌଶଳକୁ ବିଭିନ୍ନ ଦେଶରେ ଆପଣାଯାଉଛି। ଏହାକୁ ଭର୍ଟିକାଲ ଫାର୍ମିଂ ବି କୁହାଯାଉଛି। ଇସ୍ରାଏଲ୍‌ରେ ଜମି କମ୍ ଥିବାରୁ ଏହି ପଦ୍ଧତିରେ କୃଷି କରିବାକୁ ଲୋକେ ଆପଣେଇ ନେଇଛନ୍ତି। ଏବେ ଆମେରିକା, ଚାଇନା ଭଳି କିଛି ଦେଶରେ ବି ଉକ୍ତ କୃଷି ପଦ୍ଧତିକୁ ଆପଣାଗଲାଣି। ଗ୍ରୀନ୍‌ଓ୍ଵାଲ୍ କମ୍ପାନୀର ସଂସ୍ଥାପକ ପାୟୋନିର ଗାୟ ବାରନେସ୍‌ଙ୍କ ମତରେ, ତାଙ୍କ କମ୍ପାନୀ ସହିତ ଗୁଗଲ୍ ଓ ଫେସ୍‌ବୁକ୍ ଭଳି କମ୍ପାନୀ ଯୋଡ଼ି ହୋଇଛନ୍ତି। ଉକ୍ତ ପଦ୍ଧତିରେ କୁଣ୍ଡରେ ଗଛ ଲଗାଇ କାନ୍ଧରେ ଏଭଳି ଲଗାଯାଏ, ଯେମିତି କି ତାହା ପଡ଼ିବ ନାହିଁ। ଆଉ ଜଳ ସିଞ୍ଚନ କରିବା ଲାଗି କମ୍ପ୍ୟୁଟରର ବ୍ୟବହାର କରାଯାଏ। ଏହି ପଦ୍ଧତିରେ ଚାଷ କଲେ ଘରର ତାପମାତ୍ରା ଠିକ୍ ରହେ। ଆଖପାଖ ପରିବେଶ ସୁରକ୍ଷମୟ ରହେ। ଏହାଦ୍ଵାରା ଧୂଳି ପ୍ରଦୂଷଣର ପ୍ରଭାବ ବି କମ୍ ହୋଇଥାଏ।